

236

Final Report
Industries
Seminar
RAMNAD

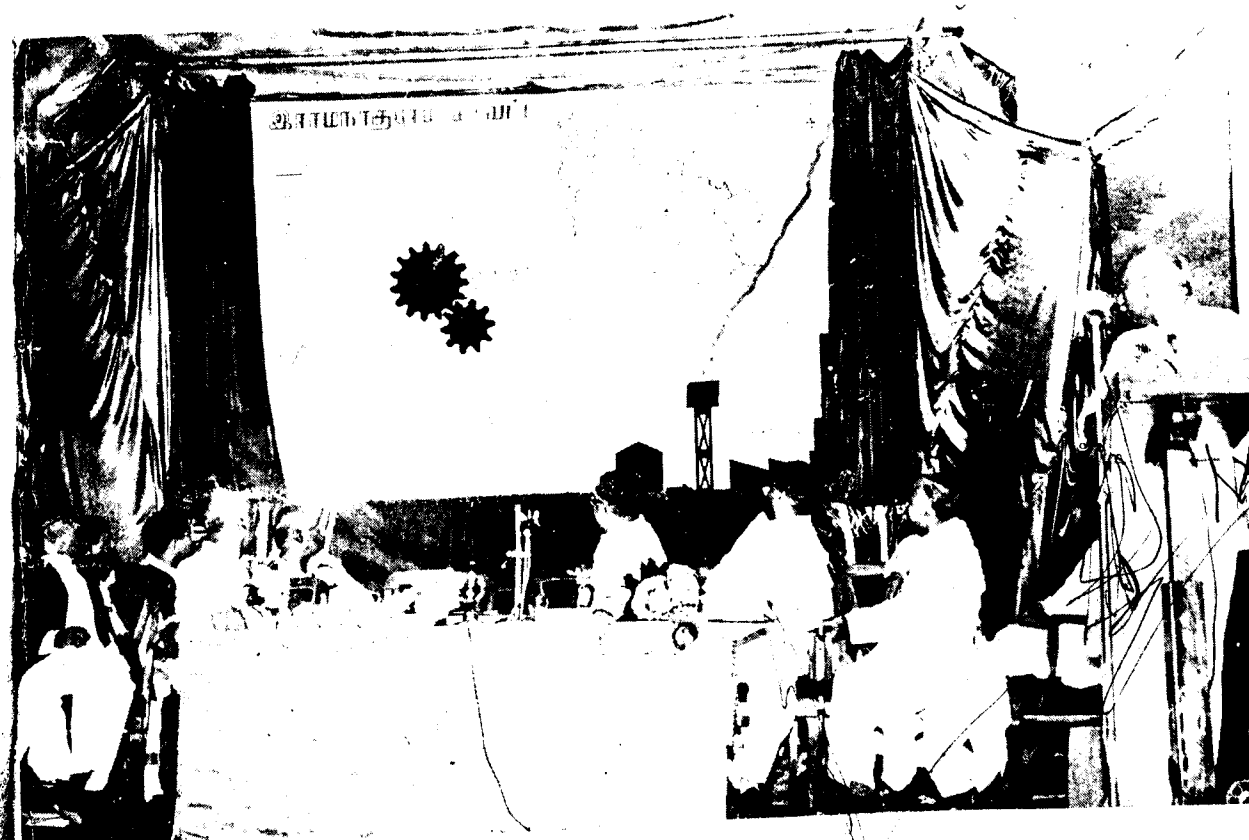

July 1963

15
x 3 p. 1195, v 63
N63
3.10.1.1.1

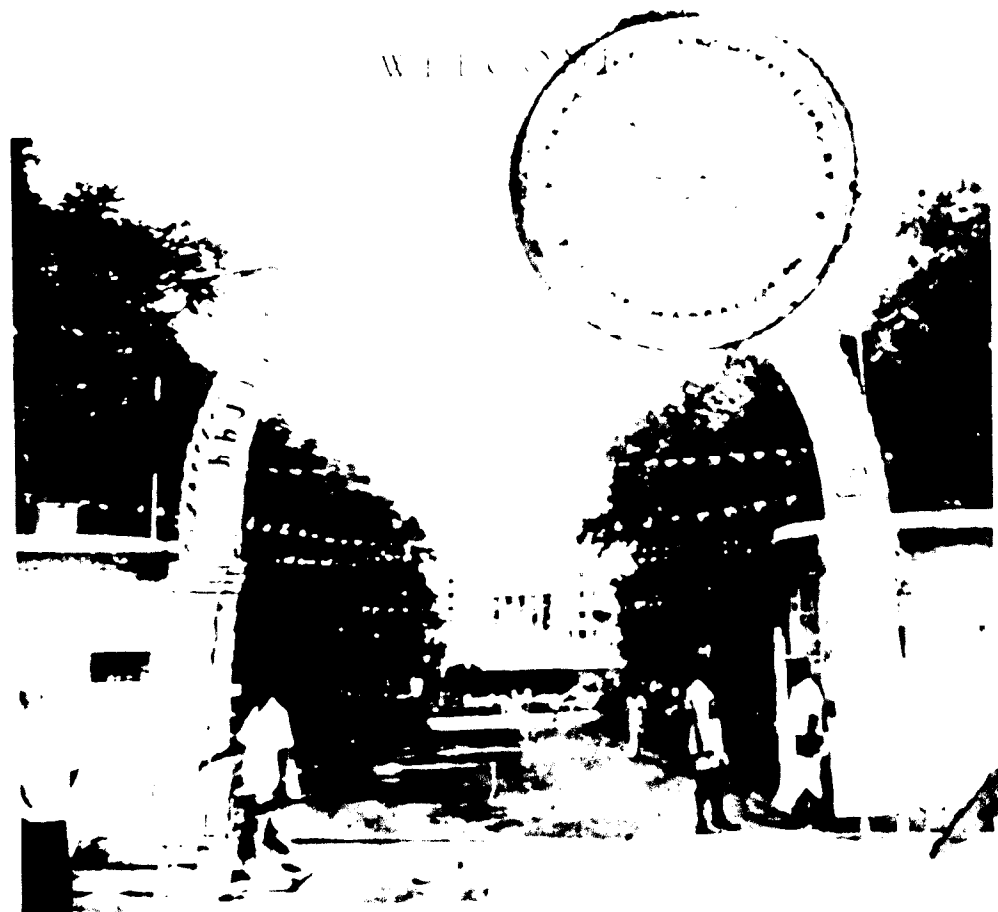
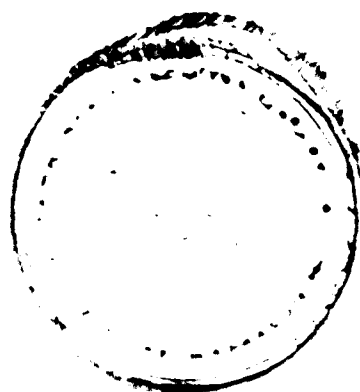
Final Report
**INDUSTRIES
SEMINAR
RAMNAD**

232

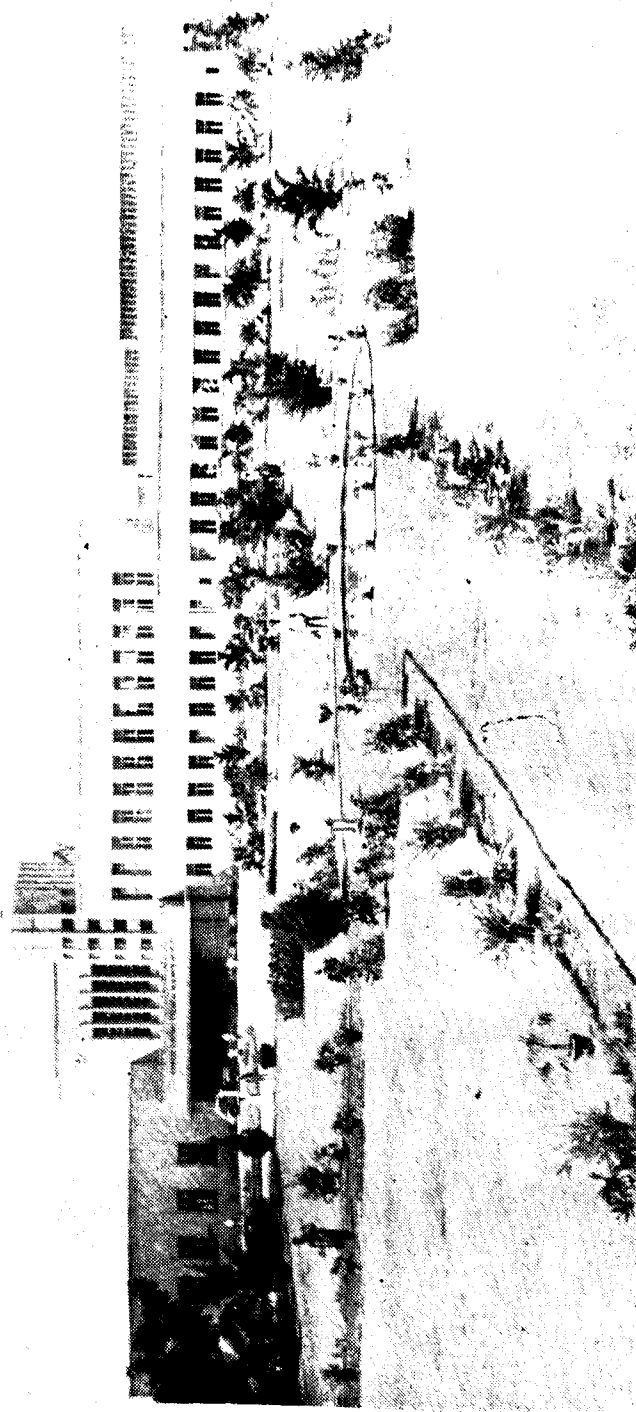
R
B 21196403
N63
30107

**JULY
963**

With the best compliments
from
J. A. Ambasanhar I. A. S.,
COLLECTOR AND CHAIRMAN OF RAMNAD DT. INDUSTRIES
DEVELOPMENT COMMITTEE.

Venue of the Seminar

CONTENTS

FOREWORD	ii
FINAL REPORT ON SEMINAR	v
I INAUGURAL SESSION	
(i) Introductory talk by Sri. J. A. Ambasankar, I. A. S.	1
(ii) Welcome Speech by Sri. CV. CT. V. Venkatachalam Chettiar	2
(iii) Dr. K. S. G. Doss' request for laying foundation Stone	3
(iv) Inaugural Address by Sri. K. Kamaraj, Chief Minister	6
(v) Presidential Speech by Sri. R. Venkatraman, Industries Minister	8
(vi) Sri. T. Manikkavasagam Chettiar's request for releasing the Souvenir	11
(vii) Reply by Rajah Sir Muthiah Chettiar	11
(viii) Announcing the groups by Sri. R. V. Swaminathan	13
II GROUP DISCUSSIONS	
List of Delegates	
Group I	15
Group II	17
Group III	18
III PLENARY SESSION	
(i) Group reports	
Group I Sri. A. M. M. Murugappa Chettiar	21
Group II Sri. T. Manikkavasagam Chettiar	24
Group III Sri. P. Iya Nadar	26
(ii) Impressions of leading delegates	
1. Dr. P. S. Lokanathan	27
2. Sri. Sa. Ganesan	28
3. Dr. B. Natarajan	29
4. Sri. V. V. Ramaswami	31
5. Sri. P. Sabanayagam	32
(iii) Chief Minister's observations	33
(iv) President's concluding remarks	34
IV PRESS COMMENTS	36

FOREWORD

The Industries Seminar for Ramanathapuram District held at Karai-kudi on 15—7—'63 has been admitted on all sides to be a grand success. This is not so much because of the huge and tastefully decorated pandal or because of the large number of invitees that turned up, but because of the way in which the discussions were held there. The group discussions and group reports have come out with useful and concrete suggestions. It is up to the Industrialists and Entrepreneurs to study these suggestions and implement them, as far as practicable. The several possibilities suggested by them will remain only as possibilities, unless, as has been pointed out, they are followed up. The Minister for Industries has rightly drawn the attention of the Seminar to the industrial progress of Switzerland and Japan which should be an eye-opener for the entrepreneurs of this district to start new industries with the available raw materials. The Chief Minister hit the nail on its head when he observed that it was not mere capital, nor even the huge machinery, or buildings that go to make up an industry. It is the dash and the original effort of the Industrialist that accounts for the success of any industry. This aspect has been specially emphasised by Dr. P. S. Lokanathan, Director General, National Council of Applied Economic Research, New Delhi. The assurance given by the Chief Minister that by the end of the 3rd Five Year Plan there will be quite a sizable number of well-trained skilled workers would enthuse the people of this district to embark on new line of activity. Dr. Lokanathan's suggestion that Project Reports should be got prepared by the combined efforts of the Industrialists and Government officials deserves special attention. The advice of Dr. B. Natarajan that there should be planned development in Industry by drawing up short and long term plans will certainly be followed. It was also suggested that the entrepreneurs of this district should concentrate on defence needs by starting functional and ancilliary industries. On the whole, the deliberations, discussions and suggestions made at the Seminar will do credit to any conference of the kind.

In order to take 'follow up' action, a non-official committee has been set up for each Division with a District Committee to co-ordinate and supplement their activities. The Divisional Committees will meet once in three months and explore the possibilities of improving the existing industries as well as setting up new ones. Any difficulties or bottlenecks

experienced will be taken to the notice of the District Committee which should try to solve these problems. With this kind of 'follow up' action, it is hoped that it will be possible to step up the industrial tempo of this district.

Our Thanks : The success of the Seminar is largely due to the efforts of several officials and non-officials who did their very best. It will be only in the fitness of things if we could acknowledge our thanks to every one of them. I take this opportunity of thanking all the delegates and other invitees who have responded to our invitation and helped us in the group discussions and other deliberations by their presence and valuable suggestions. My thanks are particularly due to the Group Leaders who so ably conducted these discussions and presented a very useful report.

Sri E. N. Narayanasami, Administrative Officer, Industrial Estate Madurai and Sri K. N. Srinivasan, Regional Dy. Director of Industries who were the conveners of the General Committee did good work. The previous experience of Sri E. N. Narayanasami was particularly useful in conducting this Industries Seminar.

Our thanks are due to the Chairmen and members of the several sub Committees.

Sri C. V. CT. V. Venkatachalam Chettiar, Chairman of the Reception Committee, and Sri S. Kalai, Rev. Divl. Officer, Devakottai have done exceedingly well in getting up a beautiful pandal tastefully decorated and arranging for the accommodation of the delegates. Sri A. K. RM. M. K. Chidambaram Chettiar of Kottaiyur, the Treasurer of the Committee made excellent feeding arrangements. Sri S. G. Rajaratnam, Director, K. M. U. (P) Ltd., Madurai, Chairman of the Transport Sub Committee, Sri L. C. Richard, Personal Assistant (P & D) (East) to the Collector of Ramnad and Sri S. R. Ramanujam, Regional Transport Officer, Ramanathapuram at Madurai, who are the conveners of the Transport Sub Committee, attended to all the transport needs at the Seminar to the entire satisfaction of the delegates. Our thanks are due to the Bus and Lorry owners who were kind enough to place their vehicles at the disposal of the Seminar Committee.

Sri R. V. Swaminathan, M. L. A., Chairman of the Group Committee, Sri P. Muthumayan, Personal Asst. (P & D) (West) to the Collector of Ramnad and Sri P. Chandrasekaran, Asst. Director of Industries & Com-

merce, Ramnad at Madurai, Convenors of the Committee did a fine job in selecting delegates and briefing them for the discussions.

Sri K. C. A. D. Gnanagiri Nadar, is the Chairman of the Souvenir Committee and Sri P. Muthumayan, Personal Asst. to the Collector, is the Convener of the Committee. The nice get up of the Souvenir is not a little due to their untiring efforts. The part played by Sri R. Sundaram, Huzur Sarishtadar, Development Section (West) in arranging for printing deserves mention. The De Nobili Press, Madurai which undertook to print the Souvenir did its work exceedingly well in a very short time. Sri T. Manikkavasagam Chettiar deserves our thanks for getting the front cover page design as also the necessary blocks at short notice.

I will be failing in my duty if I do not mention here the whole-hearted co-operation of the Press who gave wide publicity. We are particularly thankful to them for giving a complete picture of this Seminar. The All India Radio and the Govt. Publicity Department played a useful part, in giving adequate publicity to the proceedings. Our thanks are due to the A. I. R. for their broadcast of the proceedings on 19-7-'63 from the Trichy Station.

Dr. K. S. G. Doss, Director, Central Electro-Chemical Research Institute, Karaikudi and all his assistants have been particularly helpful in arranging this Seminar in their very spacious lawns and group discussions in their Halls. Our thanks are due to them, in no small measure.

The people of this district owe a deep debt of gratitude to the Chief Minister for inaugurating this function and to the Industries Minister for presiding over the deliberations.

J. A. AMBASANKAR,

Madurai-2,
7-8-'63.

Collector & Chairman of Ramanathapuram District,
Industries Development Committee.

Seminar on Industries for Ramanathapuram District

held at Karaikudi on 15-7-1963

BRIEF REPORT

Preliminary arrangements

Ramanathapuram District is considered to be economically under-developed in the Madras State. The backwardness of the District is due to the lack of natural endowments and modern facilities for development. Poor rainfall, precarious sources of irrigation and low fertility of the soil have contributed to the poverty in agriculture, while absence of adequate means of transport and communications, lack of power and facilities for education have retarded industrial development. As a result of the implementation of the five year plans some appreciable improvements have recently been noticed in the field of agriculture. Ramanathapuram with its limited sources of irrigation, and none too fertile soil cannot depend upon agriculture alone to better the economic condition of its two and a half million people. Only vigorous industrial development will help to increase the standard of living of the people which is one of the lowest in the State. With this object in view, a preliminary meeting of leading industrialists and representatives of the people of the district was held on 15-5-'63 at Madurai. There was a spontaneous and widespread display of enthusiasm among all those present to launch upon a drive for the industrialisation of the district. The idea of holding a Seminar was welcomed. It was resolved to have the Seminar at Karaikudi under the Presidentship of the Minister for Industries and to have it inaugurated

by the Chief Minister. To mark such a momentous occasion it was also suggested that a Souvenir might be brought out giving useful information to the entrepreneurs.

Dr. K. S. G. Doss, Director of Central Electro-Chemical Research Institute, Karaikudi offered the modern buildings and the spacious premises of his Institute besides the willing services of all his staff. This offer was accepted with thanks in view of the important role the Institute can play in the industrial development of the country.

Formation of Seminar Committees

Four Committees headed by non-officials and assisted by officials were formed for the proper conduct of the Seminar. Sri C. V. Ct. V. Venkatachalam Chettiar was the Chairman of the Reception Committee and Sri S. Kalai, Revenue Divisional Officer, Devakottai was the Convener. Sri A. K. Rm. M. K. Chidambaram Chettiar acted as the Treasurer. This Committee was put in charge of the arrangements for — accommodation, feeding and putting up a pandal for the Seminar. Another Committee under the chairmanship of Sri S. G. Rajarathnam was in charge of transport, with Sri L. C. Richard, Personal Asst. to the Collector of Ramnad (P & D - E) as Convener. Sri S. R. Ramanujam, Regional Transport Officer,

Ramnad at Madurai assisted the Committee. There was a Committee for bringing out the Souvenir and Sri K. C. A. D. Gnanagiri Nadar of Sivakasi was its Chairman. Sri R. V. Swaminathan M. L. A. was the Chairman of the Group Discussions Committee. For the last two Committees, Sri P. Muthumayan, Personal Asst. to the Collector of Ramnad (P & D—W) was the Convener. There was a General Committee under the presidency of Sri J. A. Ambasankar I. A. S., Collector of Ramanathapuram with all the Chairmen of the Sub Committees as members to guide and co-ordinate the work of the Sub Committees. Sri K. N. Srinivasan, Regional Dy. Director of Industries, and Sri E. N. Narayanasami, Administrative Officer, Industrial Estate, Madurai were the conveners of this General Committee.

Inaugural Session

The Seminar was held on 15—7—'63 at Karaikudi in the spacious and tastefully decorated pandal specially erected for the purpose within the premises of the Central Electro-Chemical Research Institute. On prior request, the delegates assembled there by 9-30 A.M. They were taken round the Electro-Chemical Research Institute in batches by the Dy. Director, Dr. Aravamuthan, and the work done in the Institute was explained to them. Several pamphlets and useful literature on Small Scale Industries were also exhibited at the entrance of the Institute.

Sri K. Kamaraj, Chief Minister and Sri R. Venkataraman, Minister for Industries arrived at the pandal by 11 A.M. They were received at the entrance by Sri K. S. Narasimhan, Dt. Revenue Officer and members of the Reception Committee. The inaugural session commenced with prayer. In his introductory talk, Sri J. A. Ambasankar, I. A. S., Collector of Ramnad explained the circumstances and necessity

for arranging the Seminar. He pointed out that the district which was economically backward could improve only through industrial development. It was not lacking in financiers or man-power. Given a proper and vigorous lead, there was every chance of the district becoming industrialised within a period of 5 years. It was a good augury and happy coincidence that the Seminar was held on the 61st birthday of Sri K. Kamaraj which day would also mark the birth of rapid industrial development of the district.

Sri C. V. Ct. V. Venkatachalam Chettiar, Chairman of the Reception Committee welcomed all those present and requested the leading industrialists of the district who have started heavy industries in Madras and other parts of the State to turn their attention to improve their own district by starting new industries or at least by encouraging the production in Ramnad Dt. of ancillaries for the big industries started by them in other parts of the State. He drew the attention of the audience to the fact that the Nagarathars who were doing business in foreign countries were not able to continue their avocation there, and that they were ready to invest their capital in industries in their native district if they were properly guided. The establishment of Engineering College and Polytechnics in the District to impart technical education was a good beginning and with the technical personnel so trained it was possible to develop this district industrially.

Sri K. Kamaraj, the Chief Minister inaugurated the Seminar. He pressed a button when the screen unfurled disclosing the map of Ramanathapuram district; a pair of wheels began to rotate and the factory chimney emitted smoke signifying commencement of industrialisation. There was blowing of bugles to mark this signi-

ficant occasion. Sri K. Kamaraj in his inaugural speech said that it was true that people of Ramanathapuram invested their capital outside the district. But investment could be made only in places where such investment was possible and beneficial. It was also true that Ramnad District was lagging behind in industrial development. It was not because of lack of interest or enthusiasm on the part of people of Ramnad but because there were other avenues open to them. He now noticed enthusiasm and willingness of the people of the District to invest capital on industries. He observed that mere investment of capital alone would not be sufficient for industrial development. One should have self-confidence and courage and technical skill to run the industries. He also pointed out that there was need for exploring the mineral resources of this district. Till then he exhorted the people to make the fullest use of the resources available. He suggested that the owners of big industries in other places could encourage manufacture of ancillaries for those industries by others starting small scale industries in this district. He disclosed the intention of the Government to train quite a sizable number of persons to acquire technical skill before the end of the third five year plan. He concluded by saying "there is enough capital, experience, entrepreneurs and courage to invest in new industries in this district. But what is needed is proper guidance as to the nature of Industries that can be started. This Seminar, I hope will give necessary lead in this direction."

Sri R. Venkataraman, Minister for Industries, in his presidential address said that he was impressed with the Seminar which had been convened to bring together entrepreneurs who wanted to participate in the industrial development of the country. He was sure that this Seminar

would generate enthusiasm and a spirit of enterprise in the great task of building up the industrial potentialities of the State. Referring to the criticism that this state was industrially backward, Sri Venkataraman pointed out that the rate of development in Madras was pretty high. He illustrated with facts and figures. He informed the audience that with lower investment of capital, larger number of people were in employment in Madras State, and with smaller investments a large number of factories were being set up. This he pointed out was a healthy sign and would embolden people to start new industries.

The Minister explained why the district had not progressed industrially and observed that the whole district was dry without any perennial rivers or forests which provided raw materials needed for industries. Reference was then made to the few raw materials like palmyrah, cotton and lime-stone occurring in some places. About the test drills for lignite deposit, the Minister said, "we are looking forward with interest to the test-drills that are being carried out in Karaikudi area for finding the extent of deposit of lignite in this region. The report so far received shows that the quality of the mineral is slightly higher than that of lignite and slightly lower than that of coal. We are not yet quite sure of the total volume of deposit that is available in this area. God willing, the deposit should be large and it is quite positive that Ramnad will soon have a big complex as Neyveli in this region".

About the probable new Industries, the Minister pointed out that in addition to the twelve textile mills, six more were to come up shortly. The cement factory would reach its full capacity of 600 tonnes a day in a few days. There was a possi-

bility of a Ten crore soda ash plant coming up in the region if the report of the Japanese expert which was expected shortly, was favourable. He suggested the setting up of Industries to manufacture automobile spare parts and salt-based industries along the coastal belt.

The Industries Minister referred to the lack of a consultant to give advice to the entrepreneurs on the nature of industries that could be set up and the cost of such industries. He was happy to inform the audience that the Government of India have allotted an Officer to this state for this purpose. He hoped that the Industrialists would take full advantage of his advice. About the Pilot Plant Project for the extraction of Magnesium from Salem Magnesite, the Minister said that he tried to secure a collaboration for this purpose during his tours abroad but was unsuccessful. When the request from Dr. K. S. G. Doss, Director of Central Electro-Chemical Research Institute for provision of three lakhs of rupees for the Pilot Project came, he readily agreed to it because if the plan succeeded, we would be getting the 'know-how' which we were not able to get even at a cost of 30 lakhs of rupees. He wished the Chemist all success and looked forward to that day when he would be able to announce with joy that the Institute was able to manufacture magnesium out of magnesite without any foreign collaboration or assistance! The Minister concluded by saying that he had every confidence that the Seminar which had been so well organised and arranged with such thorough preparation and care was bound to succeed and he wished it every success.

Sri T. Manikkavasagam Chettiar of the Souvenir Sub Committee requested the Chief Minister to present the Souvenir to Rajah Sir M. A. Muthiah Chettiar, a lead-

ing Industrialist of the district. He considered it a red letter day in the history of the Ramanathapuram district. He was happy that the Seminar was held on the birthday of the Chief Minister of the State which was a sure indication of the industrial development the district would have in the future.

The Chief Minister presented the Souvenir to Rajah Sir M. A. Muthiah Chettiar. In his speech the Rajah pointed out that the 61st birthday was generally celebrated in Chettinad in a grander manner than in other parts. It was but fitting that the Chief Minister was with them at Karaikudi in the heart of Chettinad on his 61st birthday. He said that in days gone by the men of the district found easy outlets to Burma, Ceylon, and Malaya. Those avenues were now denied to them and they would have to divert their attention to their homeland. He called upon all the rich men of the district to take to industries in right earnest. He pointed out that industrial progress must have a rich agricultural base, and that steps should be taken to improve irrigation facilities of this district by bringing the Cauvery water. He wanted more Polytechnics and requested that the one proposed to be opened by Sri Narayanan Chettiar at Madurai should be transferred to Kandra-manikkam or Tiruppattur. He pleaded for a broad-gauge railway line from Trichy to Danushkodi which was essential for the development of Industries in this district.

Sri R. V. Swaminathan as Chairman of the group formation and discussion sub-committee observed that the speeches of the several persons and Ministers had infused in them a new spirit and that it would certainly be reflected in the group discussions in the afternoon. He explained that there would be three groups for discussing the several problems before them

as follows :- Group I — large and medium Scale Industries (Future possibilities), Group II — Large and Medium Scale Industries (Existing) problems relating to marketing, transport, finance etc., and Group III — Small Scale Industries, existing and future possibilities, under the leadership of Sri A. M. M. Murugappa Chettiar, Sri T. Manikkavasagam Chettiar and Sri P. Iya Nadar respectively. He took pride in saying that the Seminar arranged in Ramnad District was the first of its kind in the State.

The Chief Minister then laid the foundation stone for the Pilot Project. With this the inaugural session ended at 12-30 P. M.

The morning session was attended by more than 200 delegates, over 500 invitees with a large number of the elite of the Karaikudi and its neighbourhood. The pandal was packed to the full and the total attendance was well over 1500.

Group Discussions

After lunch break, the delegates divided themselves into three groups. Group discussions were held in the Central Electro-Chemical Research Institute from 2 P.M. to 4-45 P.M.

Group I. — On heavy and medium industries — future possibilities — under the leadership of Sri A. M. M. Murugappa Chettiar met in the Library Hall of the Institute in the first floor. Sri Murugappa Chettiar led the discussion. Others took part in the deliberation. About 80 delegates attended the discussion of which 20 participated in it. For a short while, Sri R. Venkataraman, Minister for Industries was also present. By special invitation Dr. P. S. Lokanathan, Director General of Applied Economic Research, New Delhi, Dr. B. Natarajan M. L. A., Sri

E. C. P. Prabhakar I. A. S., Collector of Madurai and Sri P. Sabhanayagam I. A. S., Director of Industries & Commerce, were present.

Group II — On the problems of existing large scale and medium scale Industries — under the leadership of Sri T. Manikkavasagam Chettiar met in the Laboratory of the Institute. More than 80 delegates attended besides officials. About 15 of them took part in the discussions. Some of the delegates distributed papers prepared by them.

Group III — On Small Scale Industries — existing and future possibilities — was held under the leadership of Sri P. Iya Nadar of Sivakasi, in the auditorium of the Institute. Over 120 delegates were present. Sri P. Iya Nadar led the discussion by reading a paper and others participated in the discussions.

Plenary Session

The plenary session assembled at 5 P.M. in the special pandal after group discussions. The group leaders presented the proceedings of their respective groups in the form of reports. They are reproduced elsewhere. Then some of the leading delegates gave their impressions of the Seminar. Dr. P. S. Lokanathan, Director General National Council of Applied Economic Research, New Delhi, who attended the Seminar on special invitation addressed the delegates. He said that the "Seminar which is really a sort of a conference is from all points of view, a striking success. It is a successful seminar particularly because it has been inaugurated under distinguished auspices and the speeches made this morning are of the kind which will do credit to any forum or any conference in this country. Secondly considering the short time at the disposal of the Seminar, the group meetings were exceedingly

interesting and fruitful". He pointed out that the discussions have opened up a number of possibilities and that these possibilities, unless explored further, would remain only as possibilities. He therefore suggested that the Industrialists and the Government should join together and prepare detailed reports for at least some of the more — favourable industries. The Government must help Industrialists in preparing detailed project reports by associating with them some technical experts, Indian or foreign. He stressed the need for a geological survey of the district. He pointed out that South Arcot which was backward some years ago had of late come to the fore front on account of the Neyveli Project. Dr. Lokanathan then dealt with the economic development. He said that the essential requirement for economic development is "Human factor" i.e. the will and determination of the people to come forward. The speaker found this in plenty from the discussions that had taken place earlier. He said that productivity of a country increased not because of its raw material resources but only by the way in which these resources were organised and that even countries which have no resources can become prosperous. He pointed out that modern research has proved that 50% of the rate of growth of the U.S.A. is explained not in terms of capital investment or labour but in terms of investment in education, — not merely in mass education but also in what may be called "growing skills," — and in organising improved training, the new-word for it being "Productivity". He added that he was proud to say that the meeting had taken note of this important fact and everybody was alive to it. On the question of *economic overhead* i.e. power and transport, the speaker said that these were the two basic needs for economic expansion and development. Government must plan for a sur-

plus since the industries in a developing country are always growing.

Sri Saw Ganesan, the local M. L. A., a delegate of the Seminar observed that the Seminar was a success in that it had given a fillip to the people to start Industries. He wanted Small Scale Industries to grow side by side with Large-Scale Industries and no particular industry should ruin any of the existing industries. He pleaded for special concessions to backward areas like Tiruvadanai and Mudukulattur taluks. He then emphasised the need for starting Spinning Mills in these areas with "Spindle-Dhan", if necessary, from Coimbatore and other places. He concluded with an appeal that starting sugar mills should not be to the detriment of cultivation of food crops like paddy.

Dr. B. Natarajan M. L. A. said that this Seminar was claimed to be a success by one and all. He would say that it was not only a Seminar but a conference. The notable feature of the Seminar was that everyone who participated in the Seminar had come prepared which paved the way for the group discussions to be fruitful and to come to definite conclusions. He desired that for developing industries we should prepare short-term and long-term plans. He stressed the need for the appointment of a Committee for preparing a techno-economic survey of all parts of this backward District for preparation of short-term and long-term plans. Dairy farm, poultry, and expansion of fishery can be developed under short-term plans for which machinery or expert advice was not necessary. Starting of functional ancillary industries was also suggested by him. Production of equipment necessary for defence may be resorted to during the emergency. He also pointed out that the red lateritic soil of Ramanathapuram

district could be developed for raising cashew plantation as cashew was a dollar earning commodity.

Sri V. V. Ramasami, an Industrialist and a delegate, prefaced his remarks by saying, the Chief Minister has given a present on his 61st birthday to his district and that was the inauguration of the Seminar which created in them a stout determination to industrialize the district. He pointed out that even when the Collector convened a meeting and discussed about the Seminar, a couple of months back there was an awakening among the people. He stressed the need for a Committee to examine the probable industries and their location and emphasised that the Central Govt. should come forward to start industries in backward areas as they did in starting the Electro-Chemical Research Institute at Karaikudi. He wanted the Govt. to take adequate steps to supply the required raw materials and power. He concluded by requesting the Chief Minister to include Sethusamudram project in the third five year plan.

Sri P. Sabanayagam, I. A. S., Director of Industries and Commerce, while giving his impressions on the Seminar said that the discussions went on very well and that his department would render all possible help for developing the industries in the district. He pointed out that the establishment of a Refractory Brick Plant in Sivaganga had to be delayed with reference to the instructions of the Central Govt. who wanted to have detailed investigations about the requirements of the State as a whole. Regarding the Industrial Estate at Sivaganga he said that he had after inspection, changed the proposed site for the construction of the Industrial Estate Buildings.

Sri K. Kamaraj, the Chief Minister, said that the discussions of the Group

Committees indicated the earnestness and zeal of the people for starting industries and with proper guidance there would be good progress. On the question of scarcity of raw materials, the Chief Minister pointed out that so long as there was demand, there was bound to be scarcity and that this should be taken as a sure indication of the increase in the standard of living of the people. He wanted the Industrialists to think of substitutes for scarce raw materials. He was not prepared to admit that Ramanathapuram District was really backward. Even in South Arcot District, there were backward areas and only places in and around Neyveli had improved. He stressed the need for continuous efforts to improve the social life of the people, and wanted that the deliberations of the day should be implemented by "follow up" action. He was glad to learn that there was a Committee under the lead of the Collector to watch further action. He concluded by expressing his immense satisfaction in participating in the day's proceedings.

Sri R. Venkataraman, Minister for Industries remarked that the Seminar was really a grand success. He said so because he was able to notice enthusiasm and earnest desire among those who participated in the proceedings in improving the industries in the district. He appreciated the good work done by the three groups which had discussed in detail the several issues involved and had come forward with concrete suggestions to tide over the difficulties and short-comings. Explaining the principles of the Five Year Plan, the Minister said that the five year plans were only investigations about the availability of the raw materials and how best to utilise them in a planned way. The fourth plan would be the implementation of the several ideas put forth in the day's proceedings. He said it was his intention

to have similar Seminars in all the districts of the State and then draft the 4th Five Year Plan with reference to the deliberations and suggestions of such Seminars. On the question of scarcity of raw materials, the Minister said that this excuse cannot be accepted because countries like Switzerland and Japan which have no raw materials were able to progress industrially. The Swiss people prepared precision tools by importing raw materials from other countries. The raw materials that go to make up a watch cost only a couple of rupees while it is being sold over a couple of hundred rupees. Likewise, he said, Japan imports the iron ore from India, converts it into steel and resells the same in India for a very high price. The plea that paucity of raw materials stands in the way of the development of industries could not be accepted. The Industrialists must start Industries with the available materials and try to make the best use of them. Regarding credit facilities, the Minister said financiers should come forward either

to start industries themselves, or if they were not able to do so, at least invest the capital in the Industrial Investment Corporation and similar bodies. As regards power supply, the Minister pointed out that it was by a judicious distribution of the available power that they were to make it available for a large number of Industries. He threw open a suggestion for the consideration of the industrialists and others whether seasonal power supply for certain industries was feasible. He concluded by saying that the Industrialists should try to find out alternate materials for their Industries if there was scarcity of raw materials. The zeal and energy for starting industries with the available raw materials and for finding alternate sources would remove all obstacles in the industrial progress in this country.

Sri A. K. D. Rengasami Raja proposed a vote of thanks. The function came to a pleasant close by about 8 P.M. with the singing of the National Anthem.

*J. A. AMBASANKAR,
Collector & Chairman
of Ramanathapuram District
Industries Development Committee.*

Madurai-2,
10-8-'63.

Guests Arrive

Prayer

Introductory Talk

Welcome Speech

Guests Requested

SPEECHES—INAUGURAL SESSION : 15-7-'63

**இராமநாதபுரம் மாவட்ட கலெக்டர்
திரு. அம்பாசங்கர் அவர்கள் முகவுரை.**

தமிழகத்தை தொழில் மயமாக்க விரும்பும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களே, பாமா மக்களின் பாதுகாவலராக விளங்கும் முதல் அமைச்சர் அவர்களே, தொழில் அதிபர்களே, தொழில் வல்லுநர்களே, மக்கள் பிரதிநிதிகளே, மாவட்ட பெருமக்களே, வணக்கம்.

இன்றைக்கு இந்த பெரிய கருத்தரங்கு ஏன் ஏற்பாடாகியுள்ளது? இதன் முக்கிய நோக்கமென்ன? என்பதைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமது மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். மண் வளம் கிடையாது. மழை வளம்தானும் இல்லை. ஆனால், நன்றாக உழைக்கக்கூடிய மக்கள் வளம்பெற்ற மாவட்டம். வீரம் செறிந்த மறவர் மலிந்த மாவட்டம். “திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு” என்பதற்கிணங்க மலேயா, சிங்கப்பூர் போன்ற அயல் நாடுகளுக்குச் சென்று திரவியந்தேடி தாயகம் திரும்பி தென்னிந்திய சரித்திரத்தில் தனி இடம்பெற்ற செட்டி நாட்டு மக்கள் வாழும் மாவட்டம். வாணிகத்தின்மூலம் முன்னேற்றத்தில் கரைகடந்து நிற்கும் நாடார்கள் நிறைந்த மாவட்டம். விவசாயத்திலும் சரி, தொழில் துறையிலாயினும் சரி, எடுத்த காரியத்தை இனிதே முடிக்கும் ஆற்றல்வாய்ந்த ராஜாக்கள் இருக்கும் மாவட்டம். இதுகாறும் இம்மாவட்டம் தொழில் துறையில் பின்தங்கியிருந்தது வியக்கத்தக்கதே. எந்த மாவட்டமாயிருந்தாலும் சரி, தொழிலில் கணிசமாக முன்னேறினால்தான் அந்த மாவட்டம் முன்னுக்குவர முடியும். முன்னொருநாள் ஓளவையார் சோழ மன்னனை வாழ்த்த நேர்ந்தபோது “வரப்புயர” என்று வாழ்த்தி “வரப்புயர நீர் உயர, நீர் உயர நெல் உயர, நெல் உயர குடி உயர, குடி உயர கோன் உயர்வான்” என விளக்கமும் கூறினார். அதே மாதிரி அவர் இன்று நம் முன்னிலிருந்து மாநில அரசாங்கத்தையோ அல்லது மத்திய அரசாங்கத்தையோ வாழ்த்த நேர்ந்தால் “தொழில் வளர” என்றுதான்

கூறியிருப்பார். “தொழில் வளர, மக்கள் வளர, மக்கள் வளர மாவட்டம் வளர, மாவட்டம் வளர மாநிலம் வளர, மாநிலம் வளர நம் மாநாடும் வளரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இம்மாவட்ட தொழில் முன்னேற்றத்தில் இந்தக் கருத்தரங்கை முதற்படியாக கருதுகின்றேன். அதற்கு வித்திட்டவர்கள் இன்றைக்கு தலைமை தாங்கும் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள். அவர் வித்திட்டார் என்றால் அதற்கு உரமிட்டவர் நம் முதலமைச்சர் என்றுதான் கூறவேண்டும். கடந்த மே மாதம் 15-ம் நாள் இந்த மாவட்ட பிரமுகர்களையும், தொழில் அதிபர்களையும் அழைத்து தொழிற்சாலை நிறுவுதல் சம்பந்தமாக ஒரு கூட்டம் நடத்தப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் பேராதரவு காட்டினார்கள். அவர்களே இக்கருத்தரங்கிற்கு நிரைபாய்ச்சினார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

இந்தக் கருத்தரங்கிற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு 4 குழுக்களை அமைத்தோம். அதன் தலைவர்கள் திரு. வெங்கடாசலம் செட்டியார், திரு. சுவாமிநாதன், திரு. ராஜரத்னம், திரு. ஞானகிரி நாடார் ஆகியவர்கள் ஆவார்கள். அவர்களும் அவர்கள் சகாக்களும் இக்கருத்தரங்கிற்காக மிகவும் உற்சாகத்துடன் உழைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு உற்சாகத்துடனும், ஊக்கத்துடனும், உழைத்திருக்கின்றனர் என்பதை இந்தக் கருத்தரங்கைப் பார்த்தாலே நன்கு விளங்கும். இதற்கு தொழில் இயக்குநர் அவர்களும் அவர்கள் இலாகாவினரும் நல்ல முறையில் ஆதரவு காட்டினார்கள். இந்த மத்திய மின் ரசாயன ஆராய்ச்சி ஸ்தாப

னத்தின் இயக்குநர் அவர்களும் வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் செய்துகொடுத்தார்கள்.

இன்று இக்கருத்தரங்கை நடத்தினோம். நாளைக்கு நம் மாவட்டம் தொழில் முன்னேற்ற மடைந்துவிடும் என்று சொல்வதற்கில்லை. இன்று கருத்தரங்கில் நாம் செய்யும் சர்ச்சைகளும், நடத்தும் விவாதங்களும், நிறைவேற்றும் தீர்மானங்களுந்தான் நமது மாவட்டத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக நிற்கும். இன்று என்னென்ன தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுகின்றோமோ அதைப் பின்பற்றி நடப்பதற்கு (டிவிஷன்) கோட்டத்திற்கோர் குழு அமைத்திருக்கிறோம். அக்குழுவில் திரு. ஏ. எம். எம். முருகப்பச் செட்டியார், திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன், திரு. ராஜா அய்யர், திரு. ஏ. கே. டி. ரெங்கசாமி ராஜா ஆகியோர்கள் தலைவர்களாக உள்ளனர்.

வரவேற்புக் கமிட்டித் தலைவர்

திரு. சி. வெ. சித. வெங்கடாசலம் செட்டியார் அவர்கள்
வரவேற்பு உரை.

முதல் அமைச்சர் அவர்களே,
தொழில் அமைச்சர் அவர்களே, வணக்கம்.

இன்று நமது முதல் மந்திரியின் 61-வது பிறந்த தினம். அவர் இங்கு வந்தது நமக்கு நிறைந்த சந்தோஷம். தனது பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்கு சென்னையில் இல்லாமல் தனது சொந்த மாவட்டத்திற்கே வந்து விட்டார். அவர் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து இந்த தேசத்திற்கு சேவை செய்ய வேண்டுமென்று வாழ்த்துகின்றேன். தொழில் அமைச்சர் காரைக்குடியில் மாப்பிள்ளை. அதனால்தான் நான் சொந்தம் கொண்டாடி அவர்களுக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1910-ம் ஆண்டு இந்த மாவட்டம் பிரிக்கப்பட்டது. பர்மாவிலிருந்து சிலர் திரும்பி நம்முடைய மாவட்டத்திற்கு வந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் இனிமேல் அங்கு முன்னிருந்ததைப்போல் சுலபமாக பொருள் ஈட்ட முடியாது. ஆகையால் அவர்களெல்லாம் இனி

இந்தக் குழு நாம் நிறைவேற்றும் தீர்மானங்களை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, இடையூறுகளை களைந்து, செய்ய வேண்டியவைகளை ஆராய்ந்து முடிவுகட்டும்.

இதுவரை தொழில் அதிபர்களும் பொதுமக்களும் காட்டிய ஊக்கமும் அக்கறையும் இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு தொடர்ந்து இருக்குமானால் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் தொழில் துறையில் வெகு விரைவில் முன்னேறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இம்மாவட்டம் ஈன்ற முதலமைச்சரின் 61-வது பிறந்த தின விழா இன்று நாடெங்கிலும் விமரிசையாக கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த நன்நாளிலேயே நம் மாவட்டத்திலும் தொழில் முன்னேற்றம் பிறக்கின்றது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேல் உழைத்துத்தான் முன்னேறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால் கருமுத்து தியாகராச செட்டியார், ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் போன்றவர்கள் பல கல்லூரிகளை மதுரையிலும் சிதம்பரத்திலும் நிறுவியிருக்கிறார்கள். அழகப்பா செட்டியார் தான் பிறந்த ஊராகிய இங்கு பல கல்லூரிகளை அமைத்தார்கள். குறிப்பாக பொறியியல் கல்லூரி, பாலிடெக்னிக் போன்றவைகள் காரைக்குடியிலேயே இருக்கின்றன. நம்முடைய மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களே வெளியில் சென்று பெரிய பெரிய தொழில் நடத்துகிறார்கள். அவர்களின் பெயர்களை நான் இங்கு வாசிக்க விரும்புகிறேன். ராஜா முத்தையா செட்டியார், முருகப்பா செட்டியார், கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார், ராமசாமி ராஜா, கே. எல். அழகசுந்தரம் செட்டியார்.

பழனியப்பா செட்டியார் போன்றவர்கள். அவர்களுையெல்லாம் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை கொஞ்சம் திரும்பி பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தொழில் இயக்குநர் திரு. சபாநாயகம் அவர்களை இந்த திட்டத்திற்கு கொஞ்சம் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கொருமுறை கூட்டம் போட்டு தொழில் ஸ்தாபன அமைப்புப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாவட்டம் அறிவாளிகள் நிறைந்த மாவட்டம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஜில்லாவில்தான் பிறந்தார்கள். அவர்களுக்கு நம்முடைய மாவட்டத்தைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியதில்லை. யுத்த நிதிக்காக இந்த மாவட்டம் நிரம்ப பணம் கொடுத்திருக்கிறது. நாங்கள் எதிலும் பின்வாங்கியவர்கள் அல்ல. முதுகுளத்தூர், திருவாடாளை முதலிய பகுதிகள் பின்தங்கிய பகுதிகள். அதற்கு அரசாங்கம் கொஞ்சம் அதிகமாகவே சாங்ஷன் செய்யவேண்டும். திருவா

டாளையிலும் மண்டபத்திலும் மீன்கள் பதனம் பண்ணும் தொழிற்சாலைகள் அமைக்க வேண்டும்.

சிறு கைத்தொழில்களையும் ஏற்படுத்தலாம். இதற்கு முருகப்பா செட்டியார் ஒத்தாசை செய்யலாம். கொஞ்சம் ஆரம்பித்து விட்டால் பிறகு நல்ல முறையில் நடந்துவரும். முதலமைச்சர் அவர்கள் 8 வருட காலமாக மந்திரியாக இருந்து வருகிறார்கள். ஒரு சமயம் அவர் டெல்லிக்கே போனாலும் போகலாம். அவர் நன்றாக போகட்டும். அவ்வாறு அவர் போகும் முன்னே நம்முடைய மாவட்டத்தை நல்ல முறையில் வளப்படுத்திவிட்டு போகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவருக்கு வேண்டியது தமிழ்நாடு தான். தமிழ்நாடு என்ற பெண்ணைத்தான் அவர் திருமணம் பண்ணியிருக்கிறார்.

ஆகவே, இந்த கருத்தரங்கை ஏற்படுத்திய கலைக்டர் அவர்களையும் மற்றுமுள்ளவர்களையும் பாராட்டிக்கொண்டு அவர்களுக்கு இந்தக் கமிட்டியின் சார்பாகவும் என் சார்பாகவும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Dr. K. S. G. DOSS' REQUEST FOR LAYING FOUNDATION STONE.

I WOULD like to associate myself with Shri Venkatachalam Chettiar in extending a hearty welcome on behalf of my colleagues and myself to our Chief Minister, to the Minister for Industries, the various distinguished delegates, invitees, and others to this gathering, and also in praying, on this occasion of the birth-day of the Chief Minister to God almighty that He may bestow on the Chief Minister long number of years of activity so that our country in general and Madras in particular may grow from strength to strength.

I would like to take this opportunity to thank Shri Ambasankar, the Collector

of Ramanathapuram for having kindly decided to hold this Seminar in the premises of the Institute.

This has given us an opportunity to show to the Industrialists of Ramanathapuram District and others, the work that is being done at the Institute.

Furthermore, it has also given an opportunity for the scientific workers here to acquaint themselves with the problems faced by the industrialists.

More than this, holding of the Seminar has given us the unique opportunity of

having the blessings of the Chief Minister for the Magnesium Project, and I would like to add that this view is shared by Dr. Zaheer, our Director-General and Shri Kidwai, Secretary of the Council of Scientific and Industrial Research.

The Institute was founded at Karai-kudi due to the generous offer of money and land by the late Sri Alagappa Chettiar. The foundation-stone was laid by our Prime Minister Shri Jawaharlal Nehru and was declared open by Dr. Radhakrishnan, President of India.

It started its work in 1953.

For the past ten years or so, most of the research work done has been of exploratory and survey in character. Nevertheless as you go round the Institute, you would observe that the problems being tackled at the Institute are mostly those which are of direct and immediate interest to the country's development and a few of them are again of greatest fundamental interest such as to put India prominently in the field of electrochemistry.

As you will also observe, we have tried to play our due role in the National emergency.

In the matter of scientific achievements both in fundamental and applied fields, some of our investigations have led to outstanding results in the form of formulations, theories and techniques, and in some of the aspects, I am proud to say, we have been acknowledged as leading the rest of the world.

I need not emphasise that the good work being done at the Institute is not in a small measure due to the enthusiasm shown by the young research workers as well as the more experienced guides, and the co-operation of the supporting technical and administrative staff of the Institute.

As soon as I took over charge of the Institute, I examined the importance of the various possible projects in the field of Electrochemistry and found that a most important one from the point of view of this country was the Magnesium Project.

It was introduced as a research problem in the first instance and taken up as an exploratory project at the end of 1957.

An attempt was made to acquire a ready-made pilot-plant for magnesium from abroad, but none of the firms was prepared to supply either the know-how or the pilot-plant.

We therefore decided to continue to go ahead with the project and to find out the know-how ourselves.

The scheme has been working under the leadership of Shri V. Aravamuthan, Assistant Director.

Considerable experience has been acquired by working with electrolytic cells fabricated entirely with the indigenous materials.

Work has been carried out with the magnesite from Salem and Almora as well as from magnesium chloride from bitterns.

Time has now come to try out the process on the pilot-plant scale.

In this connection, I feel it is my very pleasant duty to record, with gratitude, the valuable encouragement that was received from Shri R. Venkataraman, Minister for Industries, who is also the Chairman of our Executive Council, and it is due to this that we were emboldened to put up this scheme of pilot-plant project to the Madras Government and ask for financial help. We are extremely happy that he is presiding over this function to-day.

Shri R. Venkataraman, Minister for Industries, presiding over the inauguration of the pilot-plant project for the production of magnesium metal.

Many happy returns of the day!

We are grateful to the Government of Madras for having sanctioned the necessary finance, which shows not only their sympathy and generosity towards research but also their progressive policy.

We are particularly grateful to them since this act is indicative of the trust they have reposed in us.

This also puts on us a heavy responsibility and we are determined to make the project a success.

It is a very happy augury that the Chief Minister of Madras is here to bless us in our venture.

It is very appropriate that he is associated with this Electrochemical Project, not only because of the valuable help we have received from his Government but also because our beloved Sri Kamaraj is an *Electrochemist*!

This statement may be somewhat startling! But you will all soon realise that this is stark truth.

We are all aware that a new science has come up which is known as Human Engineering which deals with theory and practice of control of behaviours of large number of human beings.

It is not so widely realised, however, that as a branch of this science, we have, what I may call, Human Chemistry.

I can say without any fear of contradiction that Sri Kamaraj is a Human Chemist of the highest order.

He has shown unexcelled proficiency in analytical chemistry; his power of analysis of an individual's behaviour is such that he can predict precisely what the individual person would say and do under any particular circumstances.

He is a shrewd judge of men.

Sri Kamaraj is also known for his proficiency in synthetic Human Chemistry.

He is known for his extraordinary acumen for bringing together individuals, parties and groups of diametrically opposite ideologies.

His technique is *not* one of missing one or the other, but of analysing the objectives and convincing all of them how *his* action is exactly achieving *their* objectives.

In fact his success in this effort is found to be exactly proportional to the intelligence and sincerity of the opponent.

It is this which has made him a most successful Chief Minister of our times.

His role as a Human Electrochemist again appears unsurpassed.

His speeches and appeals and sometimes even the simple presence, are known to energise and electrify large number of human beings.

I would like him to play that part here in the present function, and I request him to lay the foundation stone of this building for the pilot-plant for Magnesium.

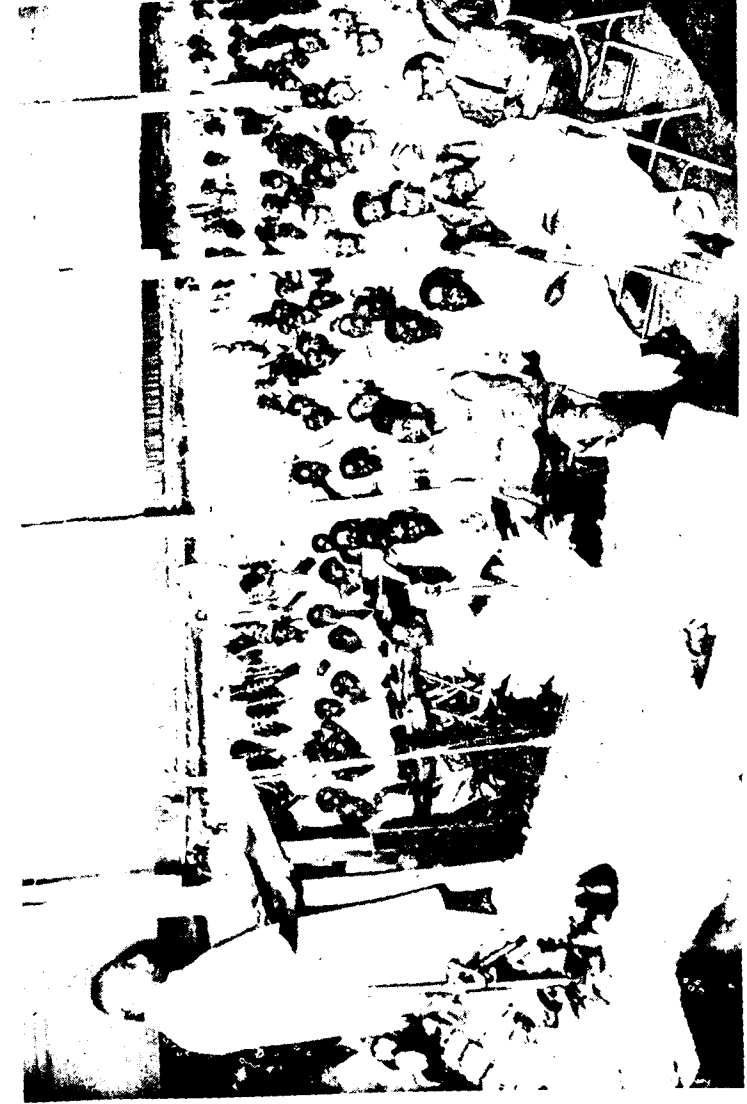
Laying the foundation stone
for Industrial Research
Shall we add
for Industrial Prosperity
as well?

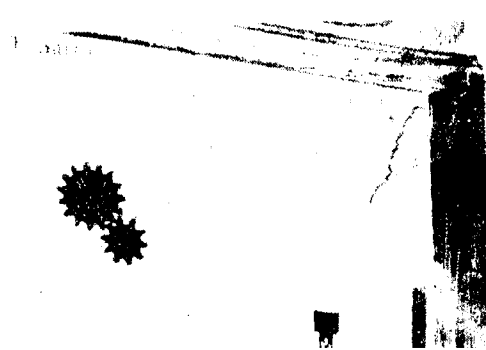
தமிழ் மாநில முதல் அமைச்சர் உயர்திரு. காமராஜ் அவர்கள்
துவக்க உரை.

தொழில் அமைச்சர் அவர்களே,
பெரியோர்களே, நண்பர்களே, தொழிலதிபர்களே,
உங்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றியையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் தொழில் வளர்ச்சி அடையவேண்டுமென்பதற்காக இந்தக் கருத்தரங்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தினுடைய வளர்ச்சியைப்பற்றியும், வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தையும் ஸ்ரீமான் சி. வி. சி. டி. வெங்கடாசலம் செட்டியார் விளக்கிச் சொன்னார்கள். அதாவது இந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பெரும்பாலும் வெளியிலேயே தொழில்களில் மூலதனம் போட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த மூலதனத்தை இங்கு போட்டு தொழில் நடத்தியிருந்தால் ஏராளமாக பலன் கிட்டியிருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஓரளவு அது உண்மையாக இருக்கலாம். எல்லா இடங்களிலும் எல்லா தொழில்களையும் ஆரம்பிக்கமுடியாது. குறிப்பிட்ட இடத்தில்தான் குறிப்பிட்ட தொழில் முன்னேற்றமுடியும். நம்முடைய நாட்டில் தொழிலில் சமீப காலத்தில்தான் அக்கரை காட்டி வருகிறார்கள். சுதந்திரம் அடைந்த தற்குப்பின்னால்தான் தொழில் அடிவிருத்தியில் ஆர்வம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெரிய பெரிய தொழில்கள் நம்முடைய நாட்டில் ஏற்பட வேண்டுமென்று நாம் ஆசைப்படுகின்றோம். இந்த மாவட்டத்தைப் பொருத்தமட்டில் தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிவிட்டோம் என்று கூசாமல் கூறலாம். அதிக வருவாய் வரக்கூடிய தொழில்கள் பல இருந்ததினால் அவைகளிலேயே புறணுகொண்டிருந்தார்கள். இனிமேல் வழியில்லை. அவைகளேல்லாம், மறைந்தேபோய்விட்டது. தொழில் துறையில் அதிகம் ஈடுபட்டால்தான் முன்னேற்றம் அடையமுடியும், என்ற நிலைமைக்கு நாம் இப்பொழுதுதான் வந்து இருக்கிறோம். வெளியிடங்களில்போய் தைரியமாக, மூலதனம் போட்டு சம்பாதிக்க துணிவும் தைரியமும் இருக்கவேண்டும். தொழில் துறைக்குக்கூட நல்ல துணிவும் தைரியமும் வேண்டும்.

கடல் கடந்து வாணிகம் செய்யப்போனார்கள் என்றால் பணத்தை அதாவது மூலதனத்தை எங்கேயோ கொடுத்திருந்தார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறதென்றால் நம்முடைய உற்சாகத்தையும், நம்பிக்கையையும் காட்டுகிறது. இந்த நம்பிக்கையும் ஆர்வமும் இருந்தால் எங்கும் முன்னேற்றமுடியும். இந்த இரண்டும் நம் மக்களுக்கு அதிகமாகவிருக்கிறது. எங்கு சென்றும் எந்த தொழில் செய்தும் எதிர்காலத்தில் நாம் முன்னேற்றமுடியும் என்ற ஆர்வம் இருக்கிறது. மூலதனம் போடுவதற்கு ஆர்வம் இருக்கிறது. ஆனால், சில மூல பொருள்கள் கிடைப்பதில்லை. இந்தப் பகுதியில் மழை குறைவு. வேறு எங்காவது பெய்யக்கூடிய மழையை வாய்க்கால்மூலம் கொண்டு வருவதற்கும் வசதி குறைவு. இந்த வசதி இல்லாததால்தான் வெளிநாடுகளை நாட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால்தான் கடல் கடந்தும் சரி, நம்முடைய மாகாணத்திலேயும் சரி, அல்லது பாரத தேசத்தில் எப்பகுதியிலேயும் சரி எங்கெல்லாம் சென்று தொழில் துறையில் பணம் சம்பாதிக்க முடியுமோ அங்கெல்லாம் சென்று, அந்த விஷயத்திலேயே நாம் கவனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தோம். தற்பொழுது அந்த நிலைமை மாறிவிட்டது. எனவே, இந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு எங்கு மிக நல்ல முறையில் தொழில் துறையில் ஈடுபடலாம் என்ற ஆர்வம் எப்பொழுதும் ஏற்பட்டுக் கொண்டதான் இருக்கிறது. மூலதனம் இருந்தால்மட்டும் போதாது. தொழில் துறையில் ஈடுபடக்கூடிய யாவர்க்கும் முதலில் வேண்டியது நம்பிக்கைதான். பணம்மட்டும் இருந்தால் போதாது. துணிவும் வேண்டும். 4 அல்லது 5 வருடங்களுக்கு பொறுத்திருக்க வேண்டும். பொறுத்திருந்தால்தான் பலன் கிடைக்கும். தென்னந்தோப்பு அல்லது மாந்தோப்பு போடுகிறோம். அவைகள் உடனே பலன் கிடைப்பதில்லை. 5, 6 வருடங்களுக்குப்

பிறகுதான் பலன் கிடைக்கும். அதேபோல் தான் தொழில் துறையும். தைரியமாக சிரமத் தைப் பார்க்காமல் செய்தால்தான் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும். இந்த அனுபவம் இப்பகுதி மக்களுக்கு குறைவில்லை. அவர்களுக்கு வழிகாட்டவேண்டியதுதான் அவசியம். என்னென்ன தொழில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று எல்லோரையும் கலந்தாலோசிக்கத்தான் இக்கருத்தரங்கு ஏற்பாடாகியுள்ளது. நம்முடைய மாவட்டத்தில் கனிவளம் இருக்கலாம். இருந்தாலும் அதை உறுதியாகச் சொல்லமுடியாது. பல வருடங்கள் ஆராய்ச்சிக்குப்பிறகுதான் அவைகள் தென்படும். அதுவரையில் நாம் பொருத்துக்கொண்டிருக்கமுடியாது. அதற்குள் உள்ள வசதியை வைத்துக்கொண்டு என்னென்ன தொழில் செய்யலாம் என்று முன்கூட்டியே திட்டம் தீட்டவே இந்தக் கருத்தரங்கு ஏற்பாடாகியுள்ளது. கோயம்புத்தூரில் பெரிய, சிறிய தொழில்கள் வளர காரணமென்ன? ஒரு பெரிய தொழில்திபர்தமது தொழிலுக்குவேண்டிய சிறுசிறு சாமான் களையெல்லாம் அங்கேயே உற்பத்திசெய்யக்கூடிய சிறு தொழிற்சாலைகளில் வாங்குகிறார். அதுபோல் இங்கு இல்லை. பெரிய தொழில்கள் செய்பவர்கள் வேறு எங்கெங்கிருந்தோ சாமான்களை வாங்குவதால் சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சியடைய வாய்ப்பில்லை. இந்தப் பகுதியில் தொழில் வளர்ச்சி அடைவதற்கு எந்த முறையில் ஒத்தாசை செய்யமுடியுமோ அந்த முறையில் செய்யலாம். மற்றவர்களுக்கு பணம் போட்டால் என்ன ஆகுமோ என்ற பயம்தான் காரணம். முதலில் யாராவது ஒருவர் கைவைத்து சட்டி சுடுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அதற்கு யாரும் முதலில் முன்வரவில்லை. எதையும் துணிவுடன் செய்ய வேண்டும். நாடு முன்னேற பல இடங்களில் பலவிதமான தொழில்கள் ஏற்பட்டு வருகிறது. சான்றாக திருச்சியில் “ஹெவி பாய்லர்” தொழில்கூடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தக் கருத்தரங்கை துவக்கி வைப்பதில்

நான் மிகுந்த சந்தோஷம் அடைகிறேன். உண்மையிலேயே தொழில் துறையில் நாம் முன்னேற்றம் அடைவதற்குவேண்டியது மூலதனமட்டுமில்லை. சிறந்த நிர்வாக திறமையும் வேண்டும். ஆரம்ப காலத்தில் குறைவாக செலவழிக்கக்கூடிய பழக்கம் இருக்கவேண்டும். முதலில் எடுத்த உடனேயே மோட்டார் வாங்கவேண்டும், மாடி வீட்டில் வசிக்கவேண்டும் என்று நினைத்தால் அது நடக்காது. பெரிய அதிபரைப்போல் கார் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நினைக்கக்கூடாது. எதையும் சகித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு மனப்பான்மை ஏற்படவேண்டும். இந்தக் கருத்தரங்கைத் தொடர்ந்து 3 மாதங்களுக்கு ஒரு முறையாவது கூடி என்னென்ன செய்யவேண்டும். என்னென்ன தேவை, அவைகளை நிறைவேற்றுவது எப்படி என்று ஆலோசிக்க வேண்டும்.

நம் மாகாணத்தைப் பொருத்தமட்டில் விவசாயத்திற்கு நாம் இன்னும் பழைய உபகரணங்களையே வைத்துக்கொண்டு வருகின்றோம். அவைகளையெல்லாம் மாற்றவேண்டும். இயந்திர வசதிகளை பெருக்கவேண்டும். அவ்வசதிகளையெல்லாம் பெருக்குவதற்காகத் தான் தொழில் வளர்ச்சி கூடங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்த மூன்றாவது திட்டக் காலத்திற்குள் 5 ஆயிரம் பேர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கமுடியும் என்று நம்புகிறோம். இந்த முயற்சியில் நீங்கள் நல்ல வெற்றி காண வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது பிரதமர் நேருஜி அவர்கள் 15 ஆண்டுகளுக்குமுன் இவ்வாராய்ச்சி நிலையத்திற்கு அஸ்திவாரக்கல் நாட்டினார். இன்று புதியதொரு ஆராய்ச்சிக்கூடத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டுகின்றோம். அந்த ஆராய்ச்சி பயன்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழில் அமைச்சர், உயர்திரு. R. வெங்கட்டராமன் அவர்கள்
தலைமை உரை.

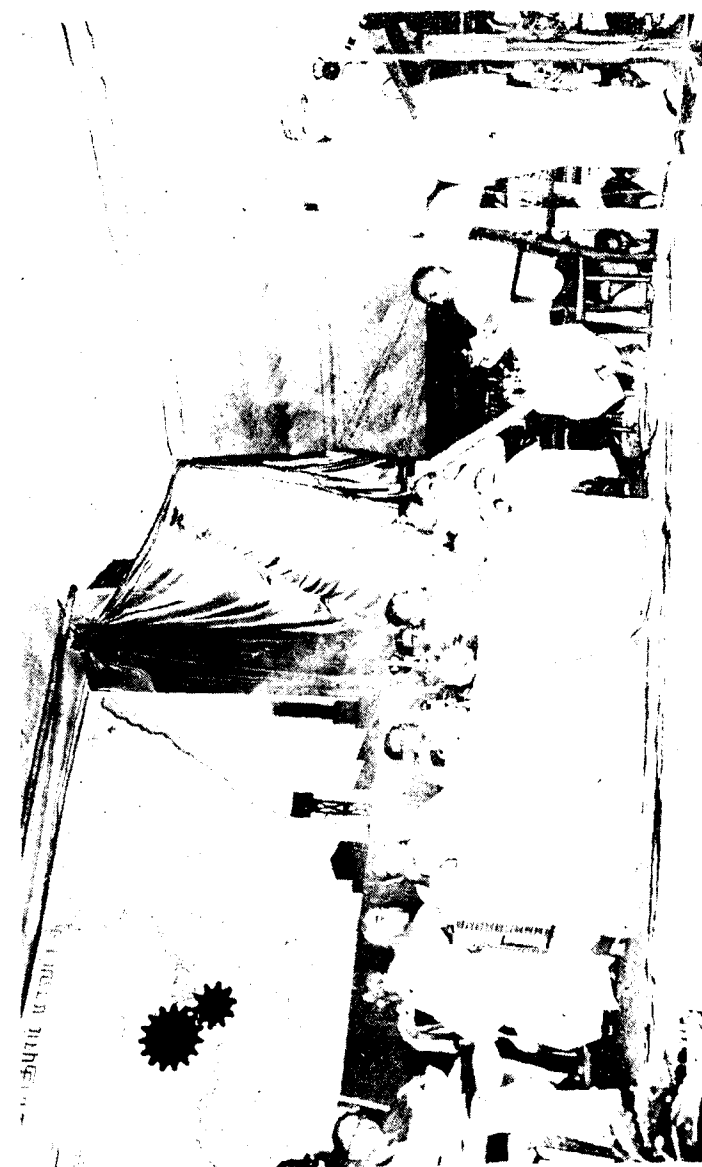
Mr. Chief Minister, Sponsors of the Ramanathapuram Industries Seminar and Representatives of Industry like Raja Sir Muthiah Chettiar, Shri. A. M. M. Murugappa Chettiar and other enterprising entrepreneurs and friends,

FRANKLY, I am greatly impressed by the excellent enthusiasm displayed by the people of Ramnad for organising this Industrial Seminar. Some months ago we conceived the idea of having industrial seminar in various districts so that we may bring together entrepreneurs who want to engage themselves in industrial development and to study their difficulties and problems, to offer them necessary relief in respect of these difficulties and overcoming them and also to give guidance in the matter of industrial growth. I am very glad that Ramanathapuram has organised this Seminar in such a way that it has brought together all the enterprising people of this district together with a determination to see that this district also marches along with the rest of the State in the field of industrialisation. I do hope, and I am quite sure, that this conference will generate enthusiasm and also the spirit of enterprise and will encourage a large number of people to come together in the great task of building up the industrial development of the State. It is necessary for us to make a factual assessment of the position of Madras State in the matter of industrial growth vis-a-vis the rest of the country. There are people who decry that the industrial development of Madras has been hopelessly backward. There are others who think that we have achieved a miracle. Neither of this is true. Unless we make a factual assessment of the real position, it will not help us to face the problem and prepare the ground. It is true that we have made some progress in the last few years and that our rate of development is pretty high. But the quantum as well cannot be said to be comparable to the advanced industrial States of either Bengal or the Combined State of Maharashtra and Gujarat, the old Bombay. But at the same time, it is true that compared to the population and area we occupy our position in the industrial map of India is fairly respectable. I will only give you a few facts regarding the position so that people who have so far engaged in the industrial activity may feel encouraged that they have done their bit to make this State realise the position. It will also encourage the people who want to get new industries to feel that they are making a contribution not only to their personal advancement but also for the welfare of the State. The census of manufacturing Industries which takes into account about 29 in the whole of India and prepares statistics so that they may be compared with the whole of the country show some revealing trends. The population of Madras in the whole country is 7.7%. But the number of factories that Madras possesses in relation to the total number of factories is 12.5%. And, on the number of people employed also we have 9% of the total employed population of the country; and then in the employment of capital we have 8.1% of the total investments in the country. Apart from the fact that we have a fair and larger share than the population warrants there are one or two trends which are very healthy. First, with the lower input of capital we are able to get larger employment in the State. Secondly, with lower input of capital we are able to have larger number of factories in the State. This is a very healthy trend and I am quite sure people who want to take lessons from the statistics will be

emboldened to feel that even with lesser capital than compared with the other parts of the State to begin with we can start industries and make them a success. As far as Ramnad is concerned, I am sorry to say that this is perhaps least industrialised of all the districts in the State. The development of industries in Ramnad has been retarded by a number of factors viz. lack of climate, lack of water supply, lack of well developed transport system, absence of mineral resources of any importance and absence of industrial raw materials. In fact the whole district is dry. There are no perennial rivers and there are no forests at all worth the name. Forests are very important for industrial raw materials for a large number of industries. But unfortunately this district has no forest wealth of any kind which could be put to good use. The main commercial crop is cotton which is used by ginning factories and spinning mills in the Ramanathapuram and adjoining districts. But Palmyrah growth is there. The only use that it is being put to now is to make small articles and a few articles of cottage industries, with leaves and fibres. Coconut trees are also seen grown in coastal areas and they provide raw materials required for the coir industry. Lime stone occurs in the Taluks of Sattur, Srivilliputtur, Aruppukkottai and Ramanathapuram. Gypsum occurs in Mudukulathur and Kilakkarai. But the quantity available is not adequate for commercial exploitation. The Chief Minister said we are looking forward with interest to the test drills that are being carried out in Karaikudi area for finding the extent of deposit of lignite coal in this region. The report so far received shows that the quality of the mineral raised is slightly higher than that of lignite and slightly lower than that of coal. We are yet not quite sure of the total volume of deposit that is available in this area. God willing the deposits should be large—it is quite positive that Ramnad will soon have a big complex as Neyveli in this region. The district has a long coastal line for the development of fishing. Improved fishing centres can be located at Pamban, Tondi, Devipattinam, Rameswaram etc. The chank fisheries provide raw materials for handicrafts such as bangles, beads etc. Despite many of these handicaps a few large scale industries and cottage industries have sprung up in recent years in this district. Ramnad has now 12 textile mills and industrialists have been persuaded to establish 6 more in this district at Aruppukkottai, Srivilliputtur, Mudukulathur, Paramakkudi, Tiruvadanai, Ramanathapuram etc. The chank fisheries provide raw come into production in the next few months. One of existing mills in Coimbatore is permitted to shift a part of the mills to Ramanathapuram Dt. A steel re-rolling mill has been established in Virudhunagar. There is a Cement factory in Tulukkapatti which went into production in 1962. I expect that the factory will reach its licenced capacity of 600 tons a day in the next few weeks. Also a number of light engineering industries have been set up. Manufacture of fireworks is an important industry in Sivakasi. Pyrotechnic aluminium powder is an ingredient in the fire-works industries. The annual requirement of 325 tons of this powder is at present being imported from W. Germany and U.K. I trust the Seminar will take note of this and see whether they could initiate proceedings for the establishment of these industries. There is a proposal to start an industry for the manufacture of Soda Ash. Japanese industrialists have been consulted in this regard, and their report is awaited. Many offers are being made. Sites have been suggested. Two in Ramnad Dt. have been mentioned. If the Japanese consultant's reports are received and their report is in favour of establishing this heavy chemicals industry in the Ramnad Dt. it would bring an industry of Rs. 10|- crores to this district.

Scope also exists for establishing foundry, manufacture of pulleys, cast iron parts, textile mill parts etc. It should be possible to start at Karaikudi a few mechanical and electrical engineering industries for the manufacture of electronic and X-ray equipments. Automobile spare parts can also be manufactured at Manamadurai as it is connected to Madurai by National highway. There are a few salt factories on the coast line and it is upto the seminar to devote their attention to this line of development. There is no dearth of unskilled labour in the district. But the problem is to train them as skilled workers. Government are fully aware of this and are trying to establish institutes for training technical personnel. There is already at Virudhunagar an Industrial Institute with a seating capacity of 292. In our district there is one engineering college, three polytechnics and the fourth is being set up at Rajapalayam. The Central Electrochemical Research Institute could also play a very useful part in the industrialization of this district. The Institute is doing work on basic and applied electrochemistry. Exploratory investigations of considerable industrial importance are conducted in the Institute and important investigations for the production of calcium carbide from Tinnevely lime stone and Neyveli lignite and preparation of metal powders have been conducted. In this connection I am very happy to see that the work on the Pilot Plant extraction of magnesium from Salem magnesite has been taken up by the Institute in right earnest. Throughout my travel abroad I tried to secure one collaboration for the manufacture of magnesium metal out of magnesite. But I was not able to do so. There are only very few countries engaged in this research. They are not interested to share their know-how. When Dr. Doss wanted only 3 lakhs for putting up a Pilot Plant for the manufacture of magnesium from magnesite, I thought the venture was not only worth

while but it must be encouraged to the utmost limit. If the experiments should succeed we will be getting the know-how which we cannot have even at a cost of 30 lakhs, without any foreign assistance or collaboration. At the time of the laying of the foundation stone I wish the chemists in this investigation every success and I do hope that we will be able to announce with more joy that this Institute has been able to manufacture magnesium out of magnesite, without any foreign assistance or collaboration. In order to encourage our small scale industries, government have got a programme for establishment of industrial estates all over the state. An industrial estate is already functioning in Virudhunagar and two are shortly to be started one at Karaikudi and another at Sivaganga. A fourth co-operative industrial estate is going to come up at Sivakasi. A general purpose workshop at Rajapalayam and tool servicing institute at Virudhunagar provide necessary servicing facilities for the industries. As a result of the establishment of these I do hope that there will be sufficient impetus for the industries in this district. The progress of industrial development in Ramnad in recent years is encouraging. With continued zeal and enthusiasm of the industrialists I do hope that this district also will march ahead. I am aware of the great handicap the industrialists of this state suffer from. There is no consultant to whom they can go and get advice with regard to the nature of industries that could be started and the rough estimated cost involved therein. Government are trying to remedy this handicap. But the difficulty is in finding a suitable and proper man who will be able to give such guidance. The Government have now secured the assistance of an Officer from the Government of India who has got sufficient experience in engineering and industrial aspects to serve as Industrial Consultant of the State. I trust he will

Presidential Speech

Release of the Souvenir

Release

Release

Release

take charge of his new assignment and soon he will help the entrepreneurs in the assessment of new industries of our state. I have every confidence that this seminar which has been arranged with such thorough preparation and care is bound to succeed. I wish it every success.

திரு. தி. மாணிக்கவாசகம் செட்டியார் அவர்கள் சிறப்பு மலரை வெளியிட வேண்டுகோள்.

கனம் முதலமைச்சர் அவர்களே,
தொழில் அமைச்சர் அவர்களே, சகோதரர்களே,

இன்று ராமநாதபுரம் வரலாற்றிலே பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய நன்ஞன் ஆகும். இன்று பல வகையிலே ராமநாதபுரம் முன்னேறும் என்ற அறிவு குறிகள் தீவிரமாக காணப்படுகின்றன. இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இக்கருத்திற்கு துவங்கும் தினம் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிறந்த தினமாகவே இருக்கிறது. அவர் பிறந்த தினமாகிய இந்நன்ஞனிலே, அத்தினத்தைக் கொண்டாடி அவருடைய வாழ்த்துக்களைப் பெற்று இராமநாதபுரம் முன்னேற நல்ல பல ஏற்பாடுகளைச் செய்து இருக்கிறோம்.

இக்கருத்திற்கு டாக்டர் பி. எஸ். லோகநாதன், முருகப்ப செட்டியார் போன்ற தொழில் வல்லுநர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இந்நன்ஞன் மறக்காமல் இருக்கும்பொருட்டு ஒரு மலரை வெளியிட்டிருக்கிறோம். இந்த மலர் சிறப்பாக அமையவேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய கலெக்டர் அவர்கள் பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்கள். அதில் அவருடைய கைவண்ணத்தை ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் காணலாம். அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி மிகவும் போற்றற்பாலது. அந்த மலரை நம்முடைய முதல் அமைச்சர் தன் கரங்களினால் வாங்கி நம்முடைய மாவட்டத்தின் சிறந்த தொழில் அதிபராகிய ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்களின் கையில் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ராஜா சர். முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சிறப்புரை.

மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களே,
வெங்கட்டாமன் அவர்களே, நண்பர்களே,

இந்த முக்கியமான ஒருகூட்டத்திற்கு நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வந்த நாள் அவருடைய பிறந்த நாளாகவும் அதுவும் 61-வது ஆண்டு விழாவாகவும் இருந்து நமக்கு எல்லோருக்கும் களிப்பைத் தந்து அவர்களை பாராட்டுவதற்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாகும். பொதுவாக 61-வது ஆண்டு விழாவை செட்டியார்களிடத்தான் அதிகமாகக் கொண்டாடுவார்கள். காமராஜின் 61-வது பிறந்த தினத்தையும் இதே இடத்தில் கொண்டாட நேர்ந்தது நம் அதிர்ஷ்டந்தான். அவர்

தன் 81-வது ஆண்டு விழாவையும் இந்த ஊரிலேயே கொண்டாடவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம்.

தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பவர்கள் பலரும் நம் மாவட்டத்தில்தான் இருக்கிறார்கள். நம் முதல் அமைச்சரும் இந்த விஷயத்தில் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு நல்ல பல வசதிகளை செய்து கொடுப்பார்களென உறுதியாக நம்புகிறேன். இங்கு நீர் வளமோ, நில வளமோ அல்லது தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்ப

பதற்கு தக்கவசதியோ இல்லாததே இங்குள்ள தொழிலதிபர்களெல்லாம் வெளியிடங்களை நாடிச் செல்லவேண்டிய ஒரு நிர்வாகம் ஏற்படுகிறது. இதே காரணத்தினால்தான் பணம் உள்ளவர்களும் சரி, பணம் இல்லாதவர்களும் சரி எல்லோரும் மலையா, இலங்கை முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று தொழில் செய்து பிழைக்கிறார்கள்.

மந்திரி கக்கன், தொழில் மந்திரி வெங்கட் ராமன், மின்சார மந்திரி இராமையா நமது முதன் மந்திரி ஆகிய நால்வரும் நம்முடைய மாவட்டத்தைப்பற்றி மிகவும் நன்கு தெரிந்தவர்களாயிருந்தும் இது முன்னணிக்கு யாதொருவிதமான முயற்சிகளும் எடுக்காமல் இருந்தால் வேறு யார்தான் சிரத்தையாக கவனிப்பார்கள்! நமது முதன் மந்திரியின் திறமையைப்பற்றி சுருக்கமாக சொல்ல வேண்டுமானால் “தென்னகத்தின் முதன் மந்திரி” என்று சொல்லலாம்.

நமது தொழில் மந்திரி அவர்கள் செய்து வரும் முயற்சி எப்படியிருக்கிறதென்றால் ஒரு வியாபாரக் கம்பெனியில் உள்ள தொழில் அதிபர் “வியாபாரம் ஆச்சா” என்று அடிக்கடி கேட்பார்கள் அல்லவா அதைப்போல் தான் இருக்கிறது. அவர் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பல வகையிலும் ஒத்தாசையாக இருந்து வருகிறார். தொழில் மந்திரி வெங்கட்ராமன் அடிக்கடி டெல்லிக்குப் போய்வருவதன் நோக்கம் தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றி அறியவும், நாட்டை தொழில் மயமாக்கவும் தான். அதன் பலன்தான் இன்று நம் மாகாணத்தில் தொழில் இந்த அளவுக்கு முன்னேறி இருக்கிறது.

நம் மாவட்டத்திலுள்ள எல்லா முக்கியஸ்தர்களும் இன்று இங்கு வந்துள்ளதுபற்றி நான் மிகுந்த சந்தோஷம் அடைகிறேன். இன்னும் 5 அல்லது 6 வருட காலங்களில் கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார் அவர்கள் இங்கு வந்துவிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

முக்கியமாக விவசாயத் தொழில் அபிவிருத்தி குறித்து நன்கு பேசி செயல்பட வேண்டும். நீர்வளம் இருந்தால்தான் தொழில்வளம் ஏற்பட முடியும். இங்கு வளம் இல்லாததால்தான் பணம் உள்ளவர்களும் பணம் இல்லாதவர்களும் பொருளை, பிழைப்பை தேடி மலையா, சிங்கப்பூர் போன்ற

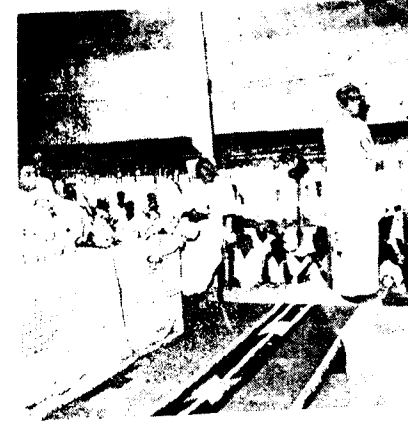
வெளிநாடுகளுக்கு சென்றார்கள். இந்த நிலை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் மற்றும் உள்ளவர்கள் எல்லாருக்கும் தெரியும். சி. பி. ராமசாமி அய்யர் மந்திரியாக இருந்ததினம் முதலே இராமநாதபுரம் மாவட்ட நீர்வளம் பெருகுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு தான் வருகிறோம். ஆனால் அவைகள் ஒன்றும் நடவாாமலே போய்விடுகிறது. இப்போதுள்ள முதலமைச்சர் அவர்களை சிரத்தை எடுத்துச் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். பட்டுக் கோட்டைக்குச் செல்லும் காவேரி நீரை காரைக்குடி வழியாக திருப்பிவிட்டால் என்ன வென்று கேட்கிறேன். கக்கன், காமராஜ், வெங்கட்ராமன், பக்தவத்சலம் ஆகியோர்கள் அனைவரும் நம்முடைய மாவட்டத்தைப்பற்றி நன்கு உணர்ந்தவர்கள். அவர்களே வேண்டிய முயற்சி எடுக்காமலிருந்தால் வேறு யார் தான் முயற்சி எடுப்பது? தென்னிந்தியாவிலுள்ள 4 மாநில மந்திரிகளுக்கும் நமது முதலமைச்சரே தலைவர் என்று சொன்னால் அது மிகவும் பொருந்தும்.

ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் வீட்டுக்கு வீடு தொழிற்சாலைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். 15 மைல்களுக்கு ஒரு பாலி டெக்னிக் பள்ளி வைக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை வந்துவிட்டது. மதுரையில் ஆரம்பிக்கவிருக்கும் பாலி டெக்னிக் பள்ளியை கண்டரமானிக்கத்திலாவது அல்லது திருப்பத்தாருக்காவது மாற்றி கொடுக்கும்படி அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் மன்றாடி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு ஏற்கனவே ஒரு அரசாங்க பாலி டெக்னிக் பள்ளி இருக்கிறது. ஆதலால்தான் அதை மாற்றி தரவேண்டுமாய்க் கோருகிறேன்.

திருச்சியிலிருந்து காரைக்குடிக்கு ஒரு பிராட் கேஜ் ரயில் பாதை ஒன்று அவசியப்படுகிறது. தொழில் வளர்ச்சிக்கு போக்கு வரத்து சாதனங்கள்தான் மிகவும் முக்கியம். சென்னையிலிருந்து திண்டிவனம், விழுப்புரம், தஞ்சாவூர் வழியாக ரயில் பாதை ஏற்படுத்த வேண்டும். தூத்துக்குடிக்கும் மாணாமதுரைக்கும் ஒரு பிராட் கேஜ் ரயில் இணைப்புப்பாதை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

இவைகளையெல்லாம் நமது அமைச்சர் அவர்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Amusement groups

Painted houses

Those that helped

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கருத்தரங்கு
குழுக்கள்பற்றி விவரித்தல்.

தலைவர் அவர்களே, நண்பர்களே,

இங்கு பேசிய எல்லோருடைய பேச்சி
லிருந்தும், கருத்திலிருந்தும் சில அபிப்ரா
யங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்பேச்சுக்களும்,
கருத்துக்களும் உங்களுக்கு ஒருவித புத்
துணர்ச்சியை கிளப்பிவிட்டிருக்கிறது. இதை
பயன்படுத்திக்கொள்ளும்பொருட்டு மாணியில்
நடக்கவிருக்கும் கருத்தரங்க விவாதக்குழுவில்
கலந்துகொள்ளவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன்.

இந்த கருத்தரங்கு கூட்டம் மூன்று பிரிவு
களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய
தொழில்களை ஆரம்பிப்பது விஷயமாய் என்
னென்ன தொழில்கள் ஆரம்பிக்கலாம் என்று
ஆலோசிக்க ஒரு தனி குழு ஏற்படுத்தப்பட்
டிருக்கிறது. அடுத்து இப்போது நடந்துவரும்
தொழில்களில் உள்ள கஷ்டநஷ்டம் என்ன

வென்றும் அதை எப்படி நிவர்த்திப்பது
என்று தீர்மானிப்பதற்காகவும் ஒரு தனி குழு
ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவதாக சிறு
தொழில் விஷயமாய் புதிதாய் ஆரம்பிக்கவும்
இப்பொழுது உள்ள தொழிலில் இருக்கும்
கஷ்ட நஷ்டங்கள் என்னவென்று ஆராய்வ
தற்கும் ஒரு குழு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

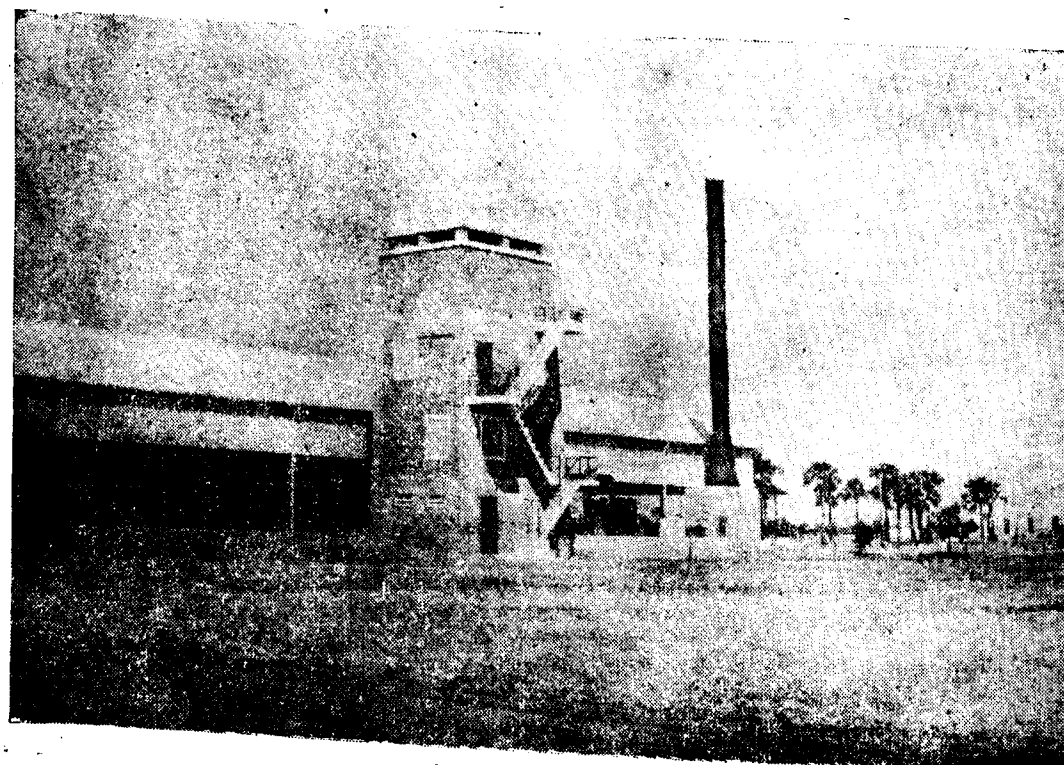
இதன் முதல் குழுவிற்கு முருகப்ப செட்டி
யாரும், இரண்டாவது குழுவுக்கு மாணிக்க
வாசகம் செட்டியாரும், மூன்றாவது குழுவிற்கு
ஐயநாடாரும் தலைவர்களாயிருப்பார்கள்.

சென்னை மாகாணத்திலேயே இம்மாதிரி
யான ஒரு கருத்தரங்கு கூட்டம் முதல் முதலாக
நடைபெறுவது ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில்
தான் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Industrial Estate: Sulakarai — Virudunagar.

Virudhunagar Steel Rolling Mills Limited, Virudhunagar.

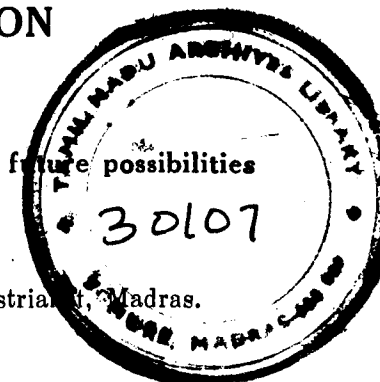
GROUP DISCUSSION

GROUP I

Heavy and Medium Industries—Scope for future possibilities

Leader

Sri. A. M. M. Murugappa Chettiar, Industrialist, Madras.

DELEGATES

1. Sri R. V. Swaminathan, M.L.A., Paganeri, Sivaganga Taluk at Madurai.
2. Sri V. S. Sivalingam Chettiar, Chairman, Panchayat Union Council, Tiruppathur.
3. Sri C. V. Ct. V. Venkatachalam Chettiar, Kanadukathan.
4. Sri M. V. M. Ramanathan Chettiar, Municipal Chairman, Devakottai.
5. Sri S. J. Rajaratnam, Director, Kodaikanal Motor Union (P) Limited, Madurai.
6. Sri K. M. Sankarraja, Chairman, Rajapalayam Municipal Council, Rajapalayam.
7. Sri P. S. Krishna ayyar, India Salts (P) Limited, Sivakasi.
8. Sri P. R. M. K. M. Kasim Muhammad Marakayar of Mandapam (Jr.)
9. Sri S. R. Narayan Raja, B.A., Industrialist, Rajapalayam.
10. Sri Deivasigamani Nadar, Watrap.
11. Sri S. V. Rajendran, Virudhunagar Chamber of Commerce, Virudhunagar.
12. Sri P. M. A. N. Rajendran, Virudhunagar Chamber of Commerce, Virudhunagar.
13. Sri V. V. S. Kesavan, B.Sc., Virudhunagar Chamber of Commerce, Virudhunagar.
14. Sri K. O. N. Badrudeen, Chairman, Panchayat Union Council, Mandapam.
15. Sri S. Thiagarajan, Sri Meenakshi Mills, Madurai.
16. Sri Soma Lakshmanan Chettiar, Nerkuppai.
17. Sri V. C. Sekar, Managing Director, Virudhunagar Rerolling Mills Ltd.
18. Sri V. A. P. Sivaswamy, Rajan Engineering Works, Virudhunagar.
19. Sri K. Sambandam, Secretary, Madras State Palm-Gur Co-operative Federation, Madras.
20. Sri A. V. K. Somasundaram Chettiar, Devakottai.
21. Sri T. A. M. Thamgamuthu Nadar, Rajapalayam.
22. Sri N. A. Ramachandra Raja, Rajapalayam.
23. Sri M. Chelliah, M.L.A., Watrap.
24. Sri M. Venkatachalam Chettiar, Devakottai.
25. Sri N. A. P. Alagar Raja, Rajapalayam.
26. Sri R. Krishnasamy Naidu, M.L.A. Srivilliputhur.
27. Sri Sivathavalli Thevar, Chairman, Panchayat Union Council, Kadaladi.
28. Mrs. Thomas Vargheese, Karaikudi.
29. Sri A. K. Rm. M. K. Chidambaram Chettiar, Kottaiyur.
30. Sri V. P. R. Subramanian Chettiar, Avanipatty.
31. Sri N. M. Marimuthu, Representing Thangapasbam, Karaikudi.
32. Sri O. A. P. Rm. Arunachalam Chettiar, Chairman, Panchayat Union Council Sakkottai.
33. Sri P. M. M. Athinarayana Nadar, Dalavoipuram.

X8 P21196, N63
N63

EXPERTS

1. Dr. K. S. G. Doss, Director, Central Electro Chemical Research Institute, Karaikudi.	4. Sri Nagappa Nayak, Superintending Engineer, (Electricity) Madurai.
2. Dr. V. Aravamuthan, Assistant Director, Central Electro Chemical Research Institute, Karaikudi.	5. Sri P. P. Reddi, Joint Director of Industries and Commerce, Madras.
3. Sri L. G. Narayanaswamy, B.E., Divisional Engineer, (Electricity) Sivaganga.	6. Sri C. V. B. Menon, Dvl. Supdt., Southern Railway, Madurai.

SPECIAL INVITEES

1. Dr. P. Lokanathan, National Council of Applied and Economic research, New Delhi.	3. Sri E. C. P. Prabhakar, I.A.S., Collector of Madurai.
2. Dr B. Natarajan, M.L.A., Madras.	4. Sri I. Mahadevan, I.A.S., Director of Handlooms, Madras.
5. Sri P. Sabanayagam, I.A.S., Director of Industries and Commerce, Madras.	

GROUP II

Large scale and Medium scale Industries Existing—Problems

Leader

Sri T. Manikkavasagam Chettiar, Meenakshi Mills, Madurai.

DELEGATES

1. Sri K. C. A. D. Gnanagiri Nadar, Municipal Chairman, Sivakasi.	19. Sri A. R. A. S. Pichaikutti Udayar, Chairman, Panchayat Union Council, Devakottai.
2. Sri S. Ramakrishnan Thevar, Valamavoor, Tiruvadanai Taluk.	20. Sri Sankaralingam, Chairman, Panchayat Union Council, Manamadurai.
3. Sri N. Manikam Chettiar, Chairman, Panchayat Union Council, Kallal.	21. Sri K. R. Seemachami, M.L.A., Tiruppuvanam.
4. Sri Rajendran, Star Electrical Engineer Works, Rajapalayam.	22. Sri M. K. A. Muthuswamy Nadar, Sekar Litho Works, Sivakasi.
5. Sri V. S. M. Veluswamy Nadar, Merchant, Peraiyur.	23. Sri Rm. Al. Rm. Ramanathan Chettiar, Kottaiyur.
6. Sri Pokkaru Thevar, Chairman, Panchayat Union Council, Ilayangudi.	24. Sri Rm. P. Ar. Arunachalam Chettiar, Kottaiyur.
7. Sri P. M. S. Guruswamy Nadar, Chairman, Panchayat Union Council, Rajapalayam.	25. Sri Rm. P. Al. Alagappa Chettiar, Kottaiyur.
8. Sri P. R. Ramasubramania Raja, Industrialist, Rajapalayam.	26. Sri V. K. N. Kannappa Chettiar, Nattarasankottai.
9. Sri S. M. Mahomed Ibrahim, Kilakarai.	27. Sri S. Ramanathan, Chairman, Panchayat Union Council, R. S. Mangalam.
10. Sri A. L. Ganesa Ayyar, Managing partner, Al. Narayana Iyer and Co., Srivilliputhur.	28. Sri T. Ramaswamy Naicker, Jaya Vilas, Aruppukottai.
11. Sri Kariamanikkam Ambalam, M.L.A. Tiruvadanai.	29. Sri M. S. Sethurama Raja, Sriram Screw Industries, Rajapalayam.
12. Sri A. T. M. Ramanatha Thevar, Chairman, Panchayat Union Council, Tiruvadanai.	30. Sri K. Singaraja, Bharath Industrial Works, Rajapalayam.
13. Sri L. Ramaswamy of Pioneer Spinners, Kamudakudi.	31. Sri N. V. Chockalingam Ambalam, Eriyur post.
14. Sri Thangayya Nadar, Secretary, Chamber of Commerce, Rajapalayam.	32. Sri T. A. L. C. Guruswamy Nadar, Merchant, Ramanathapuram.
15. Sri Lakshmana Marthandam, S/O Dr. L. Marthandam, Rajapalayam.	33. Sri V. S. U. Senthappa Nadar, National Litho Works, Sivakasi.
16. Sri V. V. Ramaswamy, Industrialist, Virudhunagar.	34. Sri S. A. S. Arunachala Nadar, Arumuga Litho Works, Sivakasi.
17. Sri N. P. S. S. Nataraja Nadar, Orient Litho Press, Sivakasi.	35. Sri K. S. V. Seenappa Nadar, Chitrakala Litho Works, Sivakasi.
18. Sri E. A. E. T. Sundararajan, Prithivi Fireworks, Sivakasi.	36. Sri K. Kannayiram Pillai, Chairman, Panchayat Union Council, Bogalur.
	37. Sri Ramanathan Ambalam, Panchayat Union Council, Kannangudi.
	38. Sri Arunachalam Chettiar, Chairman, Karaikudi Municipality.
	39. Smt Maragathavalli Ammal, Amaravathy Pudur.

EXPERTS

1. Sri K. S. Lokavinayagam, B.E., Divisional Engineer (H. & R. W.), Sivaganga.	2. Sri S. Jayaraman, B.E., Divisional Engineer, (H & R. W.), Sattur.

GROUP III

Small scale Industries Existing—Problems and scope for future possibilities

Leader

1. Sri P. Iya Nadar, Industrialist, Sivakasi.

DELEGATES

2. Sri M. K. M. Syed Ahmed, President, Panchayat Board, Thondi.	22. Sri Annamalai Chettiar, Ilayangudi.
3. Sri V. A. Lakshmana Nadar, President, Industries Association, Virudhunagar.	23. Sri P. Lakshmanan, Anil Match Works, Industrial Estate, Virudhunagar.
4. Sri N. Arunachalam, M.P., Devakottai.	24. Sri D. Srinivasan, Paramakudi.
5. Sri AL. AR. Somanathan Chettiar, Devakottai.	25. Sri V. Velayutham Chettiar, Paganeri.
6. Sri P. Subbiah, Ambalam, Karaikudi.	26. Sri T. R. S. T. Kannappan, Paganeri.
7. Sri S. M. Sundara Venugopalan, Uma Sankar Agencies, Sattur.	27. Sri S. M. M. Subramaniam Chettiar, Devakottai.
8. Sri Adinarayana Kone, Sewing thread factory, Abiramam.	28. Sri S. Subramaniam, Jawahar Mills, Chettinad.
9. Sri P. S. Subba Raja, Rajapalayam.	29. Sri PL. Nachaiappa Chettiar, Karaikudi.
10. Sri V. O. V. P. Palanisami & Sons, Virudhunagar.	30. Sri Muthusami Thevar, Chairman, Panchayat Union Council, Tiruchuli.
11. Director of Pottery Industrial Co-operative Societies, Manamadurai.	31. Sri K. Ramasami, Chairman, Panchayat Union Council, Sivakasi.
12. Sri Hasan Mohamed, Chairman, Panchayat Union Council, Mudukulathur.	32. Sri V. S. G. Natarajan, Chairman, Panchayat Union Council, Watrap.
13. Sri Palsami Thevar, Chairman, Panchayat Union Council, Narikudi.	33. Sri R. S. Lakshmanan, Republic Tile Industries, Sattur.
14. Sri M. Raja Iyer, M.L.C., Ramanathapuram.	34. Sri Gopalakrishna Iyer, President, Panchayat Board, Sivaganga.
15. Sri AL. Narayana Iyer, Srivilliputhur.	35. Sri S. Jayaram Reddiar, M.L.C., Virudhunagar.
16. Sri N. A. Abdul Rahiman, Paramakudi.	36. Sri S. Madhavan, M.L.A., Tiruppathur.
17. Sri K. A. Thangasami Pillai, Chairman, Panchayat Union Council, Paramakudi.	37. Sri Stephen, Manamadurai.
18. Sri E. M. Abdulla, Ramanathapuram.	38. Sri T. V. S. Manian, Manager, Alagappa Trust, Karaikudi.
19. Sri Duraisami Servai, Ramanathapuram.	39. Sri E. M. Chokkalingam Chettiar, Madras.
20. Sri Kadir Batcha alias Vellasami, Chairman, Panchayat Union Council, Kamuthi.	40. Sri V. N. K. N. Sultan, Chittarkottai.
21. Sri D. Muthiah Chettiar, Chitra Tile Works, Manamadurai.	41. Sri KR. Seemachami, M.L.A., Tiruppuvanam.
	42. Sri P. C. Arunachalam, Southern India Exporting Company, Sivakasi.

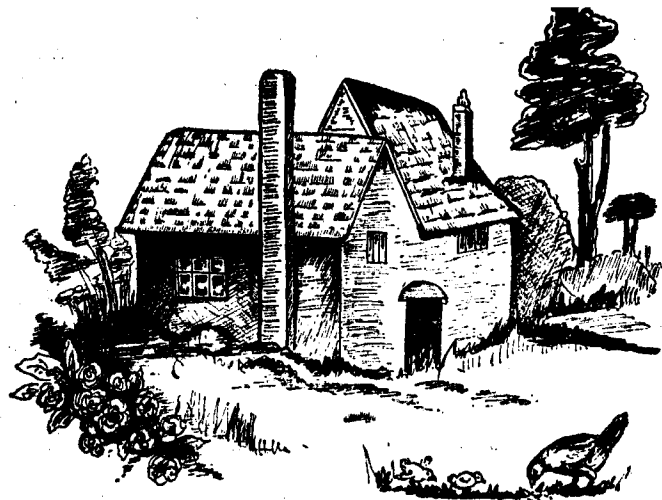
43. Sri S. P. K. A. Lakshmanan Chettiar, M.L.C., Sivaganga.	63. Sri Manikkam, Cement Works, Manamadurai.
44. Sri S. N. Somasundaram Chettiar, Okkur.	64. Sivan Branch Piping and Sewing thread company, Abiramam.
45. Sri C. Srinivasan, M.L.A., Paramakudi.	65. Sri U. Nagalingam, Chairman, Panchayat Union Council, Srivilliputhur.
46. Sri S. K. Lakshminarayanan, Emaneswaram.	66. Sri N. Krishnaswami Naidu, Chairman, Panchayat Union Council, Srivilliputhur.
47. Sri N. B. Sivagaminatha Pillai, Chairman, Srivilliputhur Municipality.	67. Sri V. Valmiki, Chairman, Panchayat Union Council, Singampunari.
48. Sri A. V. R. A. Veerappa Chettiar, Pattamangalam.	68. Sri Ayya Nadar, Jayakodi Match Works, Sivakasi.
49. Sri Vetrivel, President, Industrial Estate, Madurai.	69. Sri Karuppuvel, Jupiter Match Works, Srivilliputhur.
50. Sri Ponniah, Rice Mill Owner, Rajapalayam.	70. Sri Perumalappan, Welcome Match Works, Srivilliputhur.
51. Sri K. M. S. L. Yathindran, Spinning Mills, Ramanathapuram.	71. Sri M. S. S. Mahomed Yusoo, Y.M.P. Factory, Tondi.
52. Sri R. V. Ramasundaram Pillai, Pannayar, Rajapalayam.	72. Sri Sheik Mahomed, Jupiter Cycle Company, Paramakudi.
53. Sri A. T. M. Natarajan Chettiar, Karaikudi.	73. Sri Kesavan Chettiar, Paramakudi.
54. Sri M. S. A. Manavalan Chettiar, Karaikudi.	74. Sri K. Vellasami Naidu, Andal Nib Industries, Sattur.
55. Sri T. Kadambavanasundaram, M.L.A., Aruppukottai.	75. Sri T. Subramaniam, Chairman, Aruppukottai Municipality.
56. Sri N. V. G. B. Ramamoorthy, Managing Director, M.D.T. (P) Limited, Madurai.	76. Sri M. R. Chandran, Chairman, Panchayat Union Council, Kariapatti.
57. Sri N. V. G. B. Rajaraman, Managing Director, M.D.T. (P) Limited, Madurai.	77. Sri S. Ramasami Servai, Chairman, Panchayat Union Council, Ramanathapuram.
58. Sri K. A. S. A. Arunachala Nadar, Everest Litho Works, Sivakasi.	78. Sri S. P. V. S. Palanisami, Golden Fireworks Industries, Sivakasi.
59. Sri M. Manikkam Chettiar, Nathan Metal Works, Karaikudi.	79. Sri R. Vaiyappa Naicker, Melamudimannarkottai.
60. Sri T. R. Raghava Iyengar, Vessels Merchant, Karaikudi.	80. Sri Ponnusami Pillai, Contractor, Manamadurai.
61. Sri V. M. Mahomed Kasim, President, Cottage Industrial Association, Ilayangudi.	81. Sri Kadappa Chettiar, Athangudi.
62. Sri K. S. S. P. Rajarathnam, Litho Works, Sivakasi.	

EXPERT

Sri T. R. Krishnaswami, Joint Director of Industries and Commerce, Madras.

GROUP DISCUSSIONS

in full swing

PLENARY SESSION

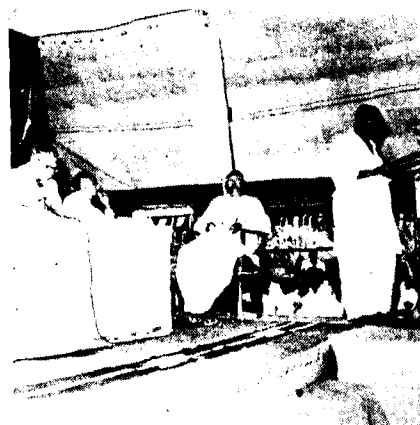
presentation of report

I

II

III

PLENARY SESSION — 15-7-'63

Presentation of I Group Report

BY

SRI A. M. M. MURUGAPPA CHETTIAR.

THE Group I for the consideration of heavy and medium Industries—Scope for future possibilities—was constituted at the Open Session of the Industrial Seminar with Shri A. M. M. Murugappa Chettiar as Leader and twelve others as Follow-up members. The group commenced its session at 2-00 p.m. and ended its deliberations at about 4-45 p.m. About 80 delegates attended the discussions and about 20 of them participated in the discussions. For a short while, the Hon'ble Sri R. Venkataraman, Minister of Industries was also present. By special invitation Dr. P. S. Lokanathan, Sri B. Natarajan, Sri Prabhakar, formerly Collector of Ramanathapuram and now Collector of Madurai and Mr. Sabhanayagam were also present. The Leader, Shri Murugappa Chettiar, in the course of his remarks made out the following points :—

- (a) that there is scope for development of heavy chemical industries based on salt and salt bitterns and marine biology ;
- (b) that there are potentialities for a large number of medium size ancillary industry having a bearing on defence equipment. He also listed a number of items for the manufacture of which scope may be considered to exist in varying degrees ;
- (c) that the human potential, most of which is skilled, should be considered as a great asset of this region and suggested that this must be made fruitful use of for the economic development of the district ;
- (d) that the basic necessities for industrial development like power supply, healthy capital market, greater scope for private industrialists etc., are now available in an extremely limited manner and pleaded for liberalisation in all these directions ;
- (e) that the geological potential should be more fully and thoroughly investigated and mapped with a view to facilitating would-be-industrialists to consider actively setting up new industries.

A copy of the working paper prepared by Sri Murugappa Chettiar for the guidance of the Group discussions has already been given to the Collector of Ramanathapuram District.

Discussion commenced, delegates taking a keen interest in the examination of the *pros and cons* of the various propositions. About 20 delegates, officials, administrators, legislators, industrialists as well as economists spoke on different lines of new industries.

Among the industries which the speakers considered possible of development in the district were :—

1. **SUGAR**: It was mentioned that about 5 to 10 thousand acres of cane could be made available in the Manamadurai area and with this as the source, a sugar factory could be easily started. It was also pointed out that once a factory is put up, the area under cane would also grow so that there would be no dearth of cane supplies at any time. It was accepted that if the basic information about cane supplies on a regular basis is correct, there may not be any difficulty in obtaining a licence from the Government and a start being made.

2. **CEMENT**: The existence of large quantities of limestone was stressed by more than one speaker and the possibility of establishing a cement factory as also a soda ash plant was strongly advocated. There was some difference of opinion as to the exact quality of limestone available in the area, but it was generally accepted that some scope does exist for either expanding the existing cement factory or starting up a new one.

3. **SODA ASH**: It was pointed out that a Government sponsored industry should be established in this region to give a fillip for the private industrialists and take up the strain. The announcement made by the Industries Minister in the open session that there are possibilities of a soda ash plant with a 10-crore outlay coming up, provided the report of the Japanese team is found to be favourable, and that some information in this direction is expected very shortly was welcomed and is looked forward to with great interest.

4. AGRICULTURE ORIENTED INDUSTRIES:

(a) One delegate mentioned about the possibility for a large size poultry farm,

a big size dairy farm and even a large size cattle farm as being possible of development in this District. This was endorsed by two other speakers as necessary not only from the point of view of strengthening the agricultural base of the economy but also from the point of view of developing non-cultivation, non-foodgrain sources of development.

(b) **Cashew Oil industry**: It was pointed out that about 5,000 acres of forest area taken over by the Government have already been planted with cashewnut and that private owners also have about equal quantity of acreage planted with cashew, most of which would be bearing fruit in 2 or 3 years. There is scope for the development of cashew kernal industry and extraction of cashew oil which has wide use in paint and other industries and which will also earn foreign exchange. Here again, if the basic information is correct, the proposition could be explored further.

5. **TEXTILE MILLS**: It was suggested that there is scope for 5 or 6 more spinning units in this district since the area is predominantly a cotton growing area. The additional units now licensed have all been sanctioned in the co-operative sector, but it was pleaded that a few licences could as well be issued for being taken up by private industrialists to establish factories on a joint stock basis. The scope for more spinning units is recognised though it is a matter of policy whether these should develop in the co-operative sphere or in private sector. Subject to this consideration, the proposition is worth the attention of the Government.

6. TEXTILE CALENDARING PLANT AND BLEACHING HOUSE AND SCREEN PRINT PLANT:

It was suggested that scope exists for the establishment of a calendaring plant

and a bleaching factory as at present all the textiles produced on the handloom in this district are exported to Calcutta and other places to be processed, bleached and printed and sold. This business could be easily retained in this District and the calendar unit plant would prove to be profitable for any industrialist interested in pursuing this line of activity.

7. **SALT BITTERNS**: It was suggested that scope exists for an industry based on salt bitterns, the unit being about 1 lakh gallons of bitterns to yield of number of bye-products, all of which would be commanding a ready consumer market. The investment would be of the order of 30 lakhs and raw material requirements will be 15 to 16 lakhs of salt. This is also a proposition which is worth being pursued as the District is rich in salt resources and these have not been exploited fully.

8. **FISHERIES**: It was agreed that there is considerable scope for development of fisheries, especially in the Kendai variety. More than one delegate referred to it.

Dr. Lokanathan and Dr. Natarajan who participated in the discussions suggested a more thorough and detailed geological survey and in fact they felt that a techno-economic survey confined to this District so as to bring out the possibilities of the scope for industrial development, should be taken up. This suggestion was welcomed by the Chairman and also by other members.

It was also the consensus of opinion that there should be a conversion of the metre gauge into broad gauge railway line in this region, in order to facilitate rapid industrial growth to avoid delay in transportation, eliminate transshipments and

pilferages. Many delegates drew pointed attention to this and felt that to this single factor could largely be attributed the slow progress of industrialisation of the district. It was understood from the discussions that if the matter is pursued at the State level there might possibly be some result.

The general impression gathered from the discussions is that there was considerable interest from the delegates about industrial development and that after all the possibilities of development did not appear to be as bleak as they were when the discussion started. Taking the pluses and the minuses, that is the favourable and unfavourable factors, it was the consensus of the opinion that the minuses were more than offset by the pluses and as such with some energetic follow-up action to explore the particular lines of development suggested, some progress should be possible and concrete results might be achieved.

Particular stress was laid on the development of ancillary industries and the District getting its fair share of defence industries, as also what are described as "functional ancillaries", those that are an integral part of industries already functioning in other areas of the State. For progress in this direction the assistance of the State will be required and it was the consensus of opinion that efforts should be made to start some ancillary industries pertaining to Defence with requisite assistance from the Government.

The group discussions were extremely fruitful from all angles and with follow-up action, it was felt, that the enthusiasm generated in the group discussions, could be converted into actualities.

(Sd.) A. M. M. Murugappa Chettiar.

Presentation of II Group Report

BY

SRI. T. MANIKKAVASAGAM CHETTIAR.

THE existing large scale and medium scale industries in Ramanathapuram District can be grouped under the following three heads :

1. Textiles.
2. Cement.
3. Steel Rolling Mills.

1. **TEXTILES :** The main problems of the textile industries are :— First and foremost is about the cultivation of cotton. Each acre in our part gives about 125 lbs. of cotton only. But in foreign countries they get about 325 to 600 lbs. per acre. Necessary action may please be taken for research for improving the quantity of cotton production per acre and also to afford facilities for supplying manure etc. for cotton cultivation.

Textile industries require a number of spare parts. Most of the spare parts have to be imported and lots of difficulties are experienced in getting the necessary import licence and even when we get it, it takes a long time for importing the materials and also for getting it transported to the place of the destination. Some spare parts are available in Bombay and Ahamedabad. Necessary action may be taken to start some small scale industries in these parts to produce the spare parts in our district.

Now, more and more spinning mills are coming into existence and soon there will be marketing problems relating to yarn. To avoid the marketing problems it is very necessary to start some Weaving Units to balance the high production of yarn.

In the matter of sanctioning additional spindles preference may be given to industries which have already completed construction of the necessary factory space and secured the necessary finance, machinery etc.

2. **CEMENT :**— Cement industries are usually started only in places where lime stone is available. All the machines are not readily available in India and they have to be imported. Even spare parts for them also have to be imported. Sometimes it takes about three years to import the spare parts. If any one machine stops work for want of a spare part, the entire work is arrested. So we have to plan about three years ahead. But at times due to some sudden breakage there were occasions when one has to stop the industry itself for want of such spare parts. In the circumstances, necessary facilities may be given for affording enough foreign exchange for setting up factories to produce these spare parts. Consideration may also be given for starting suitable Steel boundaries to produce these spare parts. Another difficulty usually encountered in this connection is the non-availability of suitable technical personnel. Some heavy Mining and Transshipment machinery is required for mining the lime-stone and transshipping the same. Facilities may be given for importing these machineries.

3. **STEEL ROLLING MILLS :**— Steel rolling mill started at Virudhunagar had difficulties for want of supply of billets for its economical working. Now the re-rollable scraps have been decontrolled.

Due to this the steel rolling mills in the South have got to pay about Rs. 120/- more than the mills in steel producing centres like Rourkela etc. as the price fixed by them is from ex-works and considerable transport charges have to be paid. Steel rolling mills get their raw materials in train loads. Though it comes upto Madras in about 10 days, it takes a very long time for reaching the destination (Virudhunagar) from Madras because they have to change from broadgauge to metregauge. Broad-gauge railway lines may be formed from Madras to Tinnevely. Instead of supplying power during night, it is for consideration whether the power may be supplied during day.

The Steel rolling mills at Virudhunagar are suffering due to heavy excise duty levied as they started a little late after the prescribed limit. The delay may be condoned and the duty relaxed.

GENERAL : Generally the following problems are met with in the above industries.

1. **Transport :** In the South, generally the need for broadgauge lines is felt. Broadgauge lines may be urgently formed in addition to the metregauge line. As it may take some time for laying broad-gauge line, we may now consider broadening the existing road immediately. A new line may also be formed connecting Madurai — Melur — Tiruppathur — Karaikudi — Devakottai — Tiruvadanai and Tondi.

2. **Power :** The generation of hydro electric power in the State has already reached the saturation point and no further increase in hydel generation seems to be possible. The solution for this is to instal thermal generating stations in the district with the help of the hydro generation reserve from the neighbouring states as the prob-

lem is common to all these States as Madras alone cannot exploit it. Private generation station may be encouraged if they come forward with necessary finance.

3. **Water :** There is perpetual scarcity of water for industrial use in this region. The possibility should be explored bringing water from the Periyar Dam which is 10 miles away from the district border, by canal transport from the river, and digging of tube wells purifying sea water etc.

FINANCE : The Nattukottai Chettiars, hailing from Ramnad District have been doing business in foreign countries. In view of the deteriorating position abroad they would want avenues of investment in this country and may be attracted to industrialise Ramnad District in several ways e.g. they could be given Incometax relief in importing their capital into India and be provided with some other initial reliefs and incentives necessary in setting up an industry. I feel that there would not be dearth of capital for the industrialisation of Ramnad District, if a suitable climate is generated. Loans may be given for purchase of old machinery. Industrial Financial Corporation may be requested to advance loans upto 75% of the cost of security offered. They may also be requested to advance loans for working capital liberally.

EDUCATION : We have one Engineering College and four Polytechnics teaching the faculties in Engineering including Textiles. There is the Central-Electro Chemical Research Institute functioning at Karaikudi. Therefore the technical know-how as far as engineering is adequately met. But there is no facility to train managerial personnel. A College to impart Business Management may be started in one of the centres in this district.

Presentation of III Group report

BY

SRI. P. IYA NADAR.

THIS group insisted upon a thorough geological survey of the entire district with a view to assess the potentialities for starting new small scale industries; more employment of women in factories manufacturing electrical spare-parts, cycle spare-parts, brush etc. Possibilities for manufacture of stone-wear pipe, colour painting, fire-bricks etc., exist in Sivaganga. A big industrial estate can be started at Mandapam Camp as it has all the facilities like buildings, good water-supply and building materials. In order to provide the goldsmiths with employment, technique in cutting chank must be taught to them; it will also help to save the vast cost of transporting chanks from Dhanushkodi to West Bengal. The product of the cement factory proposed by the Government at Mandapam must be used for the manufacture of sanitary wears, hume-pipes etc., in that place itself. The group insisted on the establishment of co-operative industrial estates at Rajapalayam, Paramakudi and Mandapam. It also insisted upon the establishment of sea-based industries, namely manufacture of boats, motor boats, fish-

nets and fish-canning. Members felt that protection must be given to small industries like fishing against destruction by large scale chemical industries. Manufacture of light instruments like meters etc., must be reserved for women folk so as to provide them with adequate employment. Facilities for ice-apple-canning can be provided for in small scale industries. Marketing facilities must be provided for by the Government for the products of small scale industries.

Manufacture of ancillary industries for heavy industries like the Boiler Plant at Tiruchi and the Hindustan Aircraft Factory at Bangalore must be reserved for the Ramanathapuram district.

Fibres from cocoanut palms, palmyrah trees and kumari plants can be turned into products like brush in this district itself in which these plants grow in abundance. The group demanded co-ordination and co-existence between large scale industries and small scale industries.

IMPRESSIONS OF LEADING DELEGATES — 15-7-'63

DR. P. S. LOGANATHAN,

Director General,

National Council of Applied Economic Research.

*Mr. Chief Minister, Mr. Industries Minister, Delegates,
Ladies and Gentlemen,*

As my first impression, I should say, that this seminar which is really a sort of a conference, is, from all points of view a striking success. It is a successful seminar particularly because it has been inaugurated under very distinguished auspices and the speeches made this morning were of a kind which will do credit to any forum or any conference in this country. Secondly, considering the short time at the disposal of the seminar, the group meetings were exceedingly interesting and fruitful. You had opportunity of listening to some of the group leaders' statements. And from that you will see that a number of possibilities have been opened up. These possibilities remain possibilities, and would remain possibilities until you explore this matter further. Many new industries have been indicated in the field of large scale sector, small industries sector and medium sized sector.

One of the first things I would suggest that the industrialists and Government should join up together and prepare is a detailed project report for at least some of the more favourable industries which are likely to be successful soon. For this purpose we want more information. The Govt. can help industrialists for preparing their detailed project report by associating some technical experts, Indian experts or foreign experts.

Many people stressed the fact that mineral resources might still become available in many parts of Madras State, especially in Ramnad District. But to confirm this, geological survey should now be comprehensively undertaken in this district. That would open up possibilities for mineral development in this district. Ramanathapuram at present is not fully endowed with these resources.

The third point I want to express is that, "Ramanathapuram might be one of the backward district now." But that does not mean it is going to be one in future as well. A few years ago South Arcot also was like this. But what happened afterwards? When the Neyveli project came up, it has changed its face. A number of suggestions were made this morning, which would do credit to our economic development. As the Chief Minister stressed this morning, what you may call most essential for economic development is, what is called *human factor*, that is, the will and determination of people to come forward. And as the Minister for Industries also emphasized, as also Mr. Murugappa Chettiar, to mobilize our resources which we have in abundance. It means really that, you have, apart from the essential factors like capital, land and labour, a new factor of production which is now being understood increasingly in all the world over, and also explained by

the modern economists. Until today people did not realize the importance of human factor, and education (technical education, vocational education) and productivity and organization for production—all these combined together form what you may call the missing link in production. The productivity of a country becomes increased not because of its raw material resources. Even countries which have no resources can become prosperous. What makes a country prosperous is the way in which these resources are organized, and so on. And this is the new link in the whole understanding of the economic growth. As a matter of fact, modern research has told us that at least a good part, nearly 50% of the rate of growth of the USA is explained not in terms of capital investment or labour, but in terms of investment in education—not merely in mass education, but also what may be called “growing skills”, in organizing improved training, and the new word for it, is *productivity*. It is the resourceful utilization of available resources in a most effective way. I am surprised that this

meeting today has taken upon this point for discussion. I am proud because, being a new frontier in economic development, so far as Ramnad is concerned it does not seem to be new. Everybody seems to understand it. We must capitalize on that.

Another factor is *economic overhead*—power and transport, the two basic needs for economic expansion and development. In the techno-economic survey which we conducted, we said that in regard to two things every government should plan for a surplus. You must anticipate requirements. This applies to railway and road transport. Prepare in anticipation of the demand. Power—for this also you must plan for a surplus. For the last ten years India has suffered a great deal because of the inadequacy of power.

I thank the Collector of Ramanathapuram for having given me this opportunity to participate in the seminar, and I have done so with great pleasure. Thank you very much.

திரு. சா. கணேசன் பேசும்போது குறிப்பிட்டதாவது :

அன்புள்ள தலைவர் அவர்களே,
எனதன்புக்கு மிகவும் உரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களே,
தாய்மார்களே, வணக்கம்.

இராமநாதபுரம் மாவட்ட தொழிலியலரங்கு இன்று நல்ல பயனைத் தந்து இருக்கிறது என்று நான் மனமார கருதுகிறேன். தொழில் துறையிலே மக்களுக்கு நல்ல ஊக்கத்தை இது அளித்திருக்கிறது. இந்த மாதிரி ஒரு அரசு கைத் தொடங்கவேண்டுமென்று கருதி மிக ஆர்வத்தோடு இதில் பணியாற்றிய, இதை பலனுள்ளதாக ஆக்கிய நமது கலெக்டரை நாம் மனமார பாராட்டவேண்டும். அதற்கு உறுதுணையாக இருந்த அத்தனை நபர்களையும்

நாம் பாராட்டவேண்டும். சென்னை மாகாணத்தில் பல்வேறு இலாகாக்களையும் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் வந்திருந்து இதனை பயனுள்ளதாக ஆக்கித்தந்த அனைவருக்கும் நம் நன்றியை செலுத்தவேண்டியது நம்முடைய தலையாய கடமை. எல்லாவற்றையும்விட 60-வது ஆண்டு முடிந்து 61-வது ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இருக்கும் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கிருந்து அவர் தம் 61-வது ஆண்டிலே பிறந்த தினத்தை கொண்ட

டாடுகின்ற நேரத்தில் நமது மாவட்டம் தொழில் துறையில் வளம்பெற முற்றிலும் உறுதுணையாக இருப்பார் என்ற நம்பிக்கையோடு நாம் அவரை மனமார வாழ்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆறு பத்து ஆண்டு முடிந்த அவர் நூறு பத்தாண்டுகள் வாழ்ந்து நாடு நலம்பெற நல்ல பல காரியங்களை செய்யவேண்டுமென்று வாழ்த்துகிறேன். இது அவருக்கு பெரிய ஆறுதலாக இருந்தாலும் இந்த தொழில்வளம் பெருகவேண்டுமென்ற பெருமையும் அவருக்கு இருக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்போம்.

தொழில் துறையைப்பற்றி மூன்று வகை குழுக்களாக அமைக்கப்பட்டு ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. 1. பெருந்தொழில்கள் பற்றிய ஆய்வு. 2. நடுத்தர தொழில்கள். 3. சிறு தொழில்கள் பற்றிய ஆய்வு.

பெருந்தொழில்களும் அதே நேரத்தில் மற்ற முக்கியமான, சிறு தொழில்களும் வளர வேண்டும். தொழில்கள் வளரவேண்டுமென்றால் புது இயந்திர தந்திர தொழிற்சாலைகள் தான் வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடாது. இதில் விவசாயம் மிகவும் முக்கியமென்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. விவசாயம் வளராமல் ஒரு தொழிலும் வளராது. எந்த தொழிலையும் விவசாயத்திற்கு ஊறு இல்லாத வகையில் ஏற்படுத்தவேண்டும், என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

டாக்டர் பா. நடராஜன், எம். எல். ஏ., கூறியதாவது :

அருமை முதலமைச்சர் அவர்களே,
தொழில் மந்திரி அவர்களே,
கலெக்டர் அவர்களே, எல்லோருக்கும் வணக்கம்.

இன்று நடந்த இந்த கருத்தரங்கு மிக சிறப்பாக நடந்தது என்று எல்லாரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது வெறும் கருத்தரங்கு மட்டுமல்ல. கருத்தரங்கமும், ஒரு பெரிய மகாநாடும் கலந்த ஒரு அரங்காக முடிந்திருக்கிறது. இதில் எனது ஆசிரியர் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் இந்த மாவட்டத்தின் சிறப்பு என்ன வென்றால் எல்லோரும் தங்கள் கருத்துக்களை முன்கூட்டியே தயாரித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

பிறருக்குத் தீங்கின்றி தொழில்களை அமைக்க வேண்டும். தொழில் துறைகள் பெருகும் போது அது மனிதனுக்கு சாதகமாக இருக்க வேண்டுமேதவிர சுரண்டும்படியாக இருக்கக் கூடாது. இந்த முறையிலே இந்தக் குழுக்கள் அவைகளை ஆராய்ந்தன என்று கருதுகிற போது எனக்கு உண்மையிலேயே சந்தோஷம் பிறக்கிறது. இந்த மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். அதிலும் திருவாடாளை, முதுகுளத்தூர் பகுதிகள் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகள். ஆகவே அந்த பகுதிகளுக்கு அரசாங்கம் கொஞ்சம் கூடுதலாகவே சலுகைகள் தரவேண்டும். எப்போதுமே நொண்டிப் பிள்ளைகளுக்கு அதிக சலுகைகள் தான் இருக்க வேண்டும். ஒரு ஸ்பின்னிங் மில் ஏற்படுத்தலாம். பூதானம் வாங்குகிறோமே அதைப் போல் ஸ்பின்னிடல் தானம் வாங்கலாம். கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் அவைகளை வாங்கியாவது நம் நிலைமையை சமாளிக்க வேண்டும்.

சர்க்கரை ஆலைகள் வளரும்போது, நெல் விவசாயத்தை அது பாதிக்காது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். நெல் போன்ற உணவு பொருள்கள் சர்க்கரையைவிட பன்மடங்கு அவசியமானது. அதோடு பனியிலிருந்து வருகிற நீரை இறக்கி அதை பனங்கற்கண்டாக மாற்றி சலவை செய்தல் போன்ற தொழில்களை பெருக்கலாம்.

கிருடர்கள். ஆகையால்தான் இங்கு வாதங்கள் செய்வதற்கும், கருத்துக்களை பரிமாறி முடிவுகள் எடுப்பதற்கும் சுலபமாக இருந்தது. நெடு நாட்களாக இந்த மக்கள் தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றி சிந்தித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று இந்த மகாநாடு நமக்கெல்லாம் நன்று கற்பிக்கிறது.

நமது மாவட்டம் தொழில் துறையில் வளர்ச்சி அடைவதற்கு என்ன செய்யவேண்டும்.

டும்? என்றால் முதலில் திட்டங்களை குறுகிய காலத் திட்டம், நீண்ட காலத் திட்டம் என்று இருவகையாகப் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும். நம் மாவட்டம் வளர்வதற்கு உடனடியாக வேண்டியது சிறு சிறு தொழில்கள்தான்.

இவைகள் தொடங்குவதிலும் இப்போது பிரச்சனைகள் எழுந்திருக்கின்றன. 210 தொழில்களுக்கு இப்பொழுது, லைசென்ஸ் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில்தான் நாம் நம் மாவட்டத்தில் தொழில் முன்னேற்றத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். எங்கு பார்த்தாலும், இப்பொழுது நடந்துவரும் தொழில்களுக்கே மூலப்பொருள் சப்ளை ரொம்பவும் குறைவு. அநேக தொழில்களை தொடங்கியவர்கள் இன்று மூலப்பொருள் வசதி இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நாம் எப்படி தொழில் ஆரம்பிப்பது என்று சிந்திக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். செட்டிநாட்டில் பணத்திற்குக் குறைவில்லை. பணத்தைப் பற்றியோ தொழில் நுணுக்கங்களைப்பற்றியோ கவலை இல்லை. கவலை என்னவென்றால் தொழில் தொடங்கினால் மூலப்பொருட்கள் கிடைக்குமா என்பதுபற்றித்தான். இரண்டாவது, உற்பத்தியாகும் பொருட்களையும் மார்க்கட்டில் கொண்டுசென்று விற்பனை அதற்குரிய விலை கிடைக்குமா என்பதுதான். இந்த நிலைமையில் சிறு தொழில்களுக்கு ஓர் இக்கட்டான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. முந்திரி தொழில் ஒன்றிற்குத்தான் லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கு முந்திரி தொழிலுக்கு வேண்டிய பொட்டல் காடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. தரிசு நிலங்களில் முந்திரி பயிர் செய்தால் நல்ல பலன் உண்டு. இதன்மூலம் நமக்கு ஏற்பட்ட தீங்கை ஓரளவு நன்மையாக மாற்றிக் கொள்ளலாம். அதோடு இன்னும் கிடக்கும் தரிசு நிலங்களையெல்லாம் சீர்படுத்தி முந்திரி செடி நடட்டுவிடவேண்டும். நண்பர் சா. கணேசன் கேட்டுக்கொண்டதுபோல் இராமமாத புரம் மாவட்டத்தில் விவசாயம்தான் நிரந்தரமான அடிப்படையான தொழிலாக இருக்க வேண்டும். நெல், பருத்தி பயிரிடுவது தான் விவசாயத் தொழில்ல்ல. உழவை அடிப்படையாகக் கொண்டவையெல்லாம் விவசாயந்தான்.

பால் பண்ணை, கோழிப் பண்ணை, மீன் வளர்த்தல் இவைகளை நாம் குறுகிய கால திட்டத்தில் செய்யலாம். இவ்வகையான தொழில்களுக்கு பெரிய யந்திரங்கள், நிபுணர்கள் தேவையில்லை. நல்ல முறையில் யோசனைகள் கூறுவதற்கு தேர்ந்த ஆட்கள் இங்கேயே இருக்கிறார்கள். நாம் இப்போது யுத்த நிலையில் இருக்கிறோம். நமக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் கிடைக்காத நேரத்தில், பெருந்தொழில்களுக்கு லைசென்ஸ் கிடைக்காதிருக்கும் இந்த நேரத்தில் நாம் யுத்தத்திற்குத் தேவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்யலாம். இதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருட்களை அரசாங்கமே கொடுத்துவிடும். மூலப்பொருட்கள் கிடைக்கும் நிலையில் என்னென்ன பொருள்கள் வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் தயாரிக்க வேண்டும். பெருந்தொழில்திபர்களாகிய முருகப்ப செட்டியார், கருமுத்து தியாகராச செட்டியார் இவர்களோடு கொஞ்சம் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இங்கேயே இந்த அனுசரணைத் தொழில்களை செய்யலாம். இந்த சிறு தொழில்களில் பங்கு பெற்றால்தான் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படும் என்று பெருந்தொழில்திபர்களுக்கு சொல்லிவிடவேண்டும். தற்காப்பு பொருள்களை தயாரிப்பதன்மூலம் அரசாங்கத்துடனும், மற்றபடி சிறு தொழில் ஆரம்பிக்கும் பெருந்தொழில்திபர்களுடனும் இணைப்பு ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி ஒரு தற்காலிய தொழில் வளர்ச்சி தலையெடுக்கத் தொடங்கினால் பின் தானே வளரத் தொடங்கும். நமது மாவட்டத்தில் பூமிக்குள்ளே ஏதேனும் கனிப்பொருட்கள் கிடைக்கின்றனவா என்று ஆராய்ச்சி நடத்த வேண்டும்.

எல்லா பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கும் குழு ஒன்றை அனுப்பி ஆங்காங்கு ஆராய்ச்சி செய்து குறுகிய காலத் திட்டம் என்ன வகுக்கலாம், நீண்ட காலத் திட்டம் என்ன வகுக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கச் செய்யவேண்டும். குறுகிய காலத் திட்டமானால் அது ஆறு மாதத்திற்குள் தயாரிக்கக்கூடியதாகிருக்கவேண்டும். நீண்ட காலத் திட்டம் எவ்வளவு காலதாமதம் ஆனாலும் அது நல்லதொரு திட்டமாக அமையவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வி. வி. இராமசாமி நாடார் பேசியதாவது :

அன்புள்ள முதலமைச்சர் அவர்களே,
தொழில் அமைச்சர் அவர்களே, வணக்கம்.

இன்று காலை நாமெல்லோரும் நம் முதலமைச்சரின் 61-வது ஆண்டு பிறந்ததின விழாவை கொண்டாடினோம். அவர் நன் நலத்துடன் நாட்டிற்கு நற்பணி பல செய்து எல்லாவற்றிலும் சிறந்தோங்கவேண்டுமென்று நாம் ஆசைப்படுகின்றோம். அவர் தன்னை வாழ்த்திய மக்களுக்கு தன் 61-வது ஆண்டு பரிசாக ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது, இந்த மாவட்டத்தை தொழில்மயமாக்க வேண்டுமென்ற ஓர் உறுதியுடன் இவ்வரங்கை ஆரம்பித்துவைத்து நமக்கெல்லாம் துணிவு பிறக்கச் செய்திருக்கிறார். இக்கருத்தரங்கை நமது மாவட்டக் கலெக்டர் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொன்னதிலிருந்தே எல்லாமக்களுக்கும் ஓர் ஆர்வம் கிளம்பிவிட்டது. நமது கலெக்டரே ஒரு பெரிய தொழில்திபரைப்போல்தான் இருக்கிறார். அவ்வளவு ஆர்வத்துடனும் அக்கரையுடனும் தனக்குரிய முக்கியமான வேலைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு முக்கியமான வேலைகளைச் செய்யவேண்டித்தான் முன்னணியில் விளங்கச் செய்யவேண்டும் என்ற ஓரே எண்ணத்தோடு இருக்கிறார்.

எந்தெந்த தொழிற்சாலைகளை எங்கெங்கு அமைக்க வேண்டும் என்பவைகளைப்பற்றி ஆராய கலெக்டர் தலைமையில் ஒரு குழு இயங்கவேண்டும். அந்தக் குழு தான் என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்பதைப்பற்றி யோசனை கூறவேண்டும். பல தொழில்களிலும் தேர்ச்சியாய்ந்த நிபுணர்களை நியமித்தும் அவர்களை எல்லாத் தொழில்களையும் போய்பார்க்கச்செய்து அவர்கள் கூறும் யோசனைப்படியும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மத்திய மின்-ரசாயன நிலையம் அமைக்க மத்திய அரசினர் முன்வந்ததுபோல் மற்ற தொழிற்சாலைகள் அமைப்புக்கும் முன்வரவேண்டும். இதற்கான நடவடிக்கைகளை நமது மாகாண அரசுதான் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சாரத்தை

நம்பி தொழிலை ஆரம்பித்திருப்பவர்களுக்கு மின்சாரம் இல்லை என்று கைவிரித்தால் எப்படி போவது? கூடியவரைக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கு விதிவிலக்கு தரவேண்டும்.

தொழில்மேதை அழகப்பச் செட்டியாரின் உறுதியான உள்ளத்தால்தான் இன்று ஓரளவு தொழில்வளம் முன்னேறியிருக்கிறது. வைகை ஆற்றில் மழைக் காலங்களில் அதிகமாக வீணாகப்போகும் தண்ணீரை விவசாயங்கள் நடக்கும் இடத்திற்குத் திருப்பிவிட்டால் நல்ல பயன் கிடைக்கும்.

இங்கு போக்குவரத்து வசதிகள் மிகவும் குறைவு. தொழில் பெருக்கத்திற்கு முக்கியமானது போக்குவரத்து வசதிதான். இதை உடனடியாக நமது மந்திரிகள் கவனிப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். திருச்சியிலிருந்து தூத்துக்குடி வரைக்கும் பிராட்கேஜ் போட்டாகவேண்டும். மாணமதுரைக்கும் தூத்துக்குடிக்கும் குறுக்கே ஒரு புதிய ரயில்பாதை ஏற்படுத்தவேண்டும். இது விஷயமாக மந்திரி பக்தவத்சலத்தினிடத்தில் கேட்டபோது அவர், “நான் இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்” என்றார்.

புதிய தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு மூலப்பொருட்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இக்கஷ்டத்தை போக்க தொழிற்சாலைகளுக்கு மூலப்பொருட்கள் வாங்கி விநியோகம் செய்வதற்காக ஒரு தனி ஏஜன்ஸி ஏற்படுத்தவேண்டும். நான் பம்பாய் சென்றிருந்த சமயம் புல்லட்டுகள் பழைய இரும்புக் கடைகளில் கிடப்பதைக் கண்டேன். அப்படியிருக்க நமக்கு விலை கொடுத்தும் கிடைப்பதில்லை.

கடைசியாக ஒரு பரிசை முதல் அமைச்சரிடம் கேட்கிறேன். அதாவது சேது சமுத்திர திட்டத்தை இந்த நடப்பு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே சேர்க்கவேண்டும்.

SRI. P. S. SABANAYAGAM, I.A.S.,

Director of Industries & Commerce, Madras.

Gentlemen,

I MAY in the first place say that this Seminar has been a grand success unlike other meetings. In so far as the Heavy Industries are concerned, you are all aware of the new Heavy Industries now coming up in the neighbouring District. As regards Small-scale and Medium Industries, I may say that the Industries Dept. is always prepared to extend its helping hand to the entrepreneurs. About medium and large-scale Industries, I may say that this district can be proud of a long coastline where Industries connected with salt and salt-based industries can be developed.

In so far as the shortage of raw material required for starting any industry I may state that in Czechoslovakia and Switzerland there is paucity of raw material, but their production is so competitive in the market that with their ingenuity they are in a position to compete with others in the world market. In so far as the non-availability of raw materials, I may say that there will be always a shortage of raw material, as the population is growing faster than

the production. Unless the Industrialists use their ingenuity, the shortage cannot be made good. When particular commodity is not available upto the quantity expected, we can try to substitute with their lesser equivalents.

As regards capital, the State Bank of India and the Reserve Bank are prepared to grant loans on long term basis as usual.

In so far as the geological potential of this district is concerned, there is a survey undertaken by the Govt. of India and it should be possible to finalise the findings with the report. It is hoped that the local finds of lignite may be better in quality than that found in South Arcot. If it is so, the prospects of this district may be brighter still. We have already located a Cement factory in the western part of the district, and we may open another in the east, should the potentialities be bright.

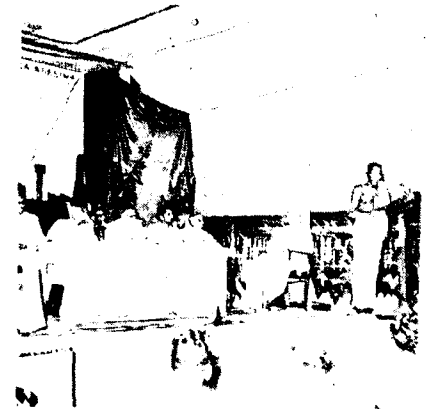
I thank you gentlemen, for the businesslike manner in which this Seminar is being held and the spontaneous response from the entrepreneurs.

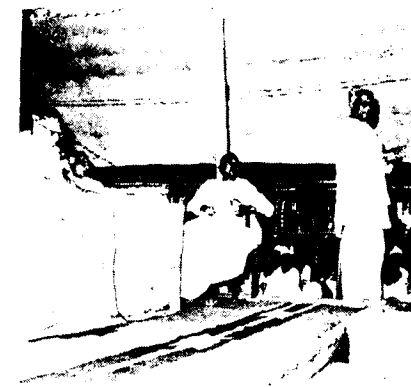
Impressions of

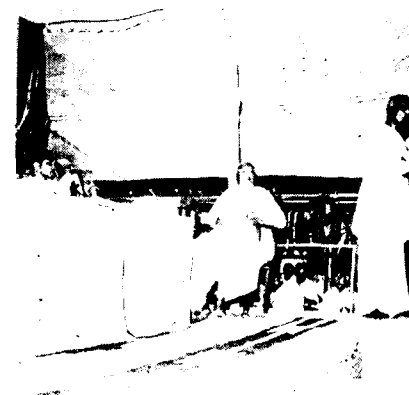
Dr. Jotannathan

Sri. S. S. Suresh

Mr. P. Nataram

Sri V. V. Ramasamy

Sri F. Sabanayagam

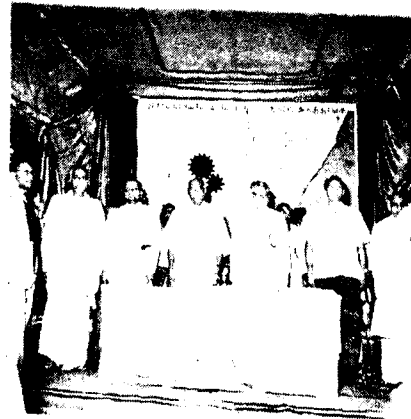
Chief minister's observation

President's concluding remarks

Vote of thanks

"Jana Gana Mana"

கருத்தரங்கு குழு போட்ட தீர்மானத்தை நன்கு ஆய்ந்து அதன்மீது தன் கருத்தைத் தெரிவித்த கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதாவது:
தலைவர் அவர்களே, பெருமக்களே!

உங்களுடைய உயர்ந்த பல கருத்துக்களை தொழில் வளர்ச்சிக்கு சிறந்த முறையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மூன்று குழுக்களிலும் சேர்ந்த தொழில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் பல கருத்துக்களையும் ஆராய்ந்து அவர்களுடைய முடிவை சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமக்கு தொழில் ஆர்வம் இருக்கிறது. முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, இறங்கவேண்டுமென்ற ஆர்வம் உள்ள நமக்கு வழிகாட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தந்த வகையில் பெரிய தொழில், நடுத்தர தொழில், சிறிய தொழில் என்று பிரித்துக்கொண்டு சொல்லி இருக்கிறார்கள். டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் கிடைப்பது அரிதுதான். மூலப்பொருட்கள் இல்லையே. எப்படி தொழிலை ஆரம்பிப்பது என்று அதற்காக நாம் தயக்கம் அடையவேண்டிய தேவையில்லை. பற்றுக்குறை இருப்பதைப் பார்த்து பயந்தால் நாம் எப்படி முன்னேற்றம் அடைய முடியும்? வளர்ச்சியடைந்துவரும் ஒரு சமுதாயத்தில் பற்றுக்குறை இருக்கத்தான் செய்யும். இப்பொழுது கிடைக்கும் இந்த பொருள்கள் எல்லாம் 15, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நமக்கு தேவையில்லாமலிருந்தது. ஆனால் இப்போது இருக்கும் இதே பொருள் நம் தேவைக்கு பற்றுக்குறையாக இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் ஜனப்பெருக்கம்தான். மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர் உயர் பண புழக்கம் அதிகம் ஏற்பட்டு பற்றுக்குறை ஏற்பட்டுக் கொண்டதானிருக்கும். தேவை பெருகிக் கொண்டுவரும் காலத்தில் தேவைக்கேற்ப வேண்டியவைகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டியதுதான் நியாயம்.

தேவையில்லாத பொருள்களை உற்பத்தி பண்ணினால் அதை யாரும் வாங்கமாட்டார்கள். சில பொருட்கள்தான் இங்கு உற்பத்தி செய்யமுடியும். பல பொருட்களை வெளி நாட்டிலிருந்துதான் வரவழைக்க வேண்டும். வெளிநாட்டிலிருந்து தருவிப்பதற்கு பணம் இல்லை. ஆகவே, நாம் நமக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்களை இங்கேயே உற்பத்திசெய்ய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நம் நாட்டில் பழைய காலத்தில் மிகப் பெரிய தொழில் பயிர்த் தொழில். இன்றுகூட அதுதான் முக்கியமான தொழிலாக இருக்கிறது.

1957-58

இந்த விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு வருவாய் அதிகம் கிடைக்க வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். மற்றெல்லாத் தொழில்களும் விவசாயத்தின் அடிப்படையில் எழுந்தவைதான்.

பயிர்த் தொழிலுக்கு நிறைய தண்ணீர் தேவைப்படுகிறது. இராமநாதபுரத்தில் தண்ணீர் மிகவும் குறைவுதான். குறிப்பாக நாம் இராமநாதபுரம் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கிறோம். இதைவிட பின்தங்கிய பகுதிகள் பல இருக்கின்றன. நம்முடைய பாரத நாட்டில் முன்னேறிய மாகாணம் ஒன்றும் கிடையாது. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு துறையில் பின்தங்கி தான் இருக்கும். ஆகவே, நம் மாநிலம் பூராவும் நல்லமுறையில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்று நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி எடுப்பதனால் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் பூராவும் முன்னேற்றம் அடைந்துவிட்டதென்று சொல்லமுடியாது. அதுபோல் ஆந்திராவில் கூட ஏராளமாக கரி கிடைக்கிறது. அங்கேயும் பலருக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. ஏதோ ஒரு சிலருக்குத்தான் வேலை கிடைக்கிறது. ஒருவருக்கு 3 அல்லது 4 ரூபாய் கூலி கிடைப்பதால் ஒரு குடும்பத்தில் 2, 3 பேர்கள் வேலை பார்த்தால் அவர்கள் வசதியாக இருக்கமுடிகிறது. எந்த இடத்திலும் ஒரு சில ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். அதனால் நாம் சோர்ந்துவிடக்கூடாது. தொடர்ந்து முயற்சி செய்து இந்த மாவட்டத்தை இந்த மாகாணத்திலேயே முதன்மையானதாக ஆக்க வேண்டும்.

இன்று நீங்கள் ஆரம்பித்துவைத்த இந்த நல்ல காரியம் தொழில் துறையில் நீங்கள் நல்ல ஆர்வம், முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. மேலும் மேலும் இந்த ஆர்வம் குறையாமல் தொழிலை தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இதற்காக மாவட்ட அளவில் கலெக்டருக்கு ஒரு குழு இருக்கிறது. அது மிகவும் நல்லதுதான்.

எனக்கு இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தை அளித்த உங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் முடிவுரை :

கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களே,
பெரிய தொழில் அதிபர்களே, நண்பர்களே!

முடிவுரை சொல்வதற்கு அதிகமாக விஷயங்கள் ஒன்றும் இல்லை. முடிவுரை என்ற முறையில்தான் பல பிரச்சினைகள் இங்கு இதுவரை செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக இந்த கருத்தரங்கு வெற்றிகரமாக நடந்திருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வழக்கமாக சொல்லும் விஷயங்கள் என்று நினைக்கவேண்டாம். மகாநாடுகள் வெற்றிகரமாக இருந்தது என்றால் காரணமான பேச்சுக்கள் கேட்பதற்கு நன்றாக இருந்தது. ஏற்பாடுகள் எல்லாம் நன்றாக செய்திருந்தார்கள் என்று சொல்வார்கள். நான் இந்த கருத்தரங்கு வெற்றிகரமாக இருக்கிறது என்று சொல்வதற்குக் காரணம், இங்கு வந்துள்ள எல்லாருக்கும் தொழில் துறையில் நாம் வெற்றி பெறவேண்டுமென்ற ஒரே துடிப்பு உண்டாகி இருக்கிறது என்பதால்தான்.

இதற்கு முன்பெல்லாம் மாநாடுகள் கூட்டி தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்வார்களே தவிர தொழில் எந்த முறையிலே நடத்தவேண்டும். தொழிலுக்கு என்னென்ன இடையூறுகள் இருக்கின்றன என்று பார்ப்பது இல்லை. அதை ஆராய்ந்து அதற்கு ஓர் அறிக்கை கொடுப்பதுதான் இந்த கருத்தரங்கின் முக்கிய நோக்கம். அதற்காக இந்த கருத்தரங்கின் மூன்று குழுக்களுக்கும் தலைமை தாங்கிய நண்பர்களுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இனி ஒவ்வொருவரும் என்ன என்ன செய்வேண்டுமென்பதைக் குறித்து வற்புறுத்தியதற்காக அவர்களுக்கும் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இரண்டொரு ஆண்டுகளிலே 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நாம் முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும். நாலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்பது நாம் இன்று நிறைவேற்றி வைத்திருக்கிறோம் பல லட்சியங்கள், இவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதுதான்.

பல தொழில்கள் வேண்டுமென்று நாம் சொல்லி அதற்கான முதலீடுகள், மூலப் பொருள்கள் என்னவென்பதைப்பற்றி கணக்கிட்டு அவைகள் கிடைக்கும்படி செய்வதுதான் ஐந்தாண்டுத் திட்டம். ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்கிறபோது திட்டம் என்பது வேறு என்று யாராவது சொன்னார்களேயானால் அது அடிப்படையில் தவறு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். திட்டமிட்ட காரணத்தினால்தான் இங்கு இந்த அளவுக்கு பல வசதிகள் மக்களுக்கு செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த கருத்தரங்குபோல் மதுரையிலும் இன்னும் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரினுடைய நோக்கம். இம்மாதிரி எல்லா மாவட்டங்களிலும் கருத்தரங்குகள் கூட்டினால் அவைகள் போட்ட தீர்மானங்களையெல்லாம் ஒன்றுகூட்டி வருகின்ற ஐந்தாவது திட்டத்திற்கு தொழில் துறையில் என்ன செய்வேண்டுமென்று யோசிக்க ஏதுவாக இருக்கும். இந்த கருத்தரங்கு அமைக்கவேண்டுமென்ற திட்டத்தை முதலில் மதுரை கலெக்டரிடம்தான் கூறினேன். ஆனால் இராமநாதபுரம் கலெக்டர் இதில் முந்திவிட்டார். அதற்குக் காரணம், இந்த மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பதால்தான்.

தொழில்துறைபற்றி இங்கு பேசும்போது நமக்கு மூலப்பொருள் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. ஆனால் இதனால் எந்தத் தொழில் வளர்ச்சியும் தடைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்தியாவில் கிடைக்கும் கனிப்பொருட்களை ஜப்பானுக்குக் கொண்டுபோய் அங்கிருந்து பலவிதமான உற்பத்திப் பொருட்களாக இந்தியாவுக்கு அனுப்புகிறார்கள் என்றால் நாம் மட்டும் ஏன் மூலப்பொருட்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லவேண்டும்? குறைந்த மூலப் பொருட்களை வைத்துக்கொண்டு நிறைந்த லாபம் அடையும் தன்மை ஸ்விட்சர்லாந்தில்

இருக்கிறது. நாம் உபயோகிக்கும் ஒரு கடி காரத்துக்கு ஒன்றரை ரூபாய் பெறுமான இரும்புதான் தேவை. ஸ்விட்சர்லாந்திலுள்ள வர்கள் இரும்பை “பிரிசிஷன்” இரும்பாக மாற்றி, 150 பாகங்கள் கொண்ட கடிகாரங்கள் செய்து நமக்கு ரூ. 200 வரை விற்பனை செய்கிறார்கள். இவைகளைப் பார்த்தால் நாமும் மூலப்பொருட்கள் கிடைக்கவில்லையே என்று நினைக்கவேண்டிய தேவையில்லை. என்னென்ன பொருட்கள் கிடைக்கிறதோ அதை வைத்துக்கொண்டு நாம் திறமையோடு ஆரம்பித்துவிடவேண்டும். குறையை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பதால் அந்தக் குறையை சமாளித்துவிடமுடியாது. அதற்குப் பதிலாக அதில் என்ன என்ன இடையூறுகள் இருக்கின்றன என்று பார்த்து அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்வதால்தான் தொழில்வளம் பெருகமுடியும்.

தொழில் செய்யக்கூடிய திறமை பெற்றிருப்பவர்கள் பலரும் முன்வரவில்லையென்பதுதான் இந்த மாவட்டம் பின்தங்கக் காரணம். பணம் வைத்திருப்பவர்கள் தாங்களாக தொழிலை ஆரம்பிக்க முடியவில்லை என்றால் அந்த பணத்தை சென்னைவிலிருக்கும் இண்டஸ்டிரியல் கார்ப்பொரேஷன் பண்டில் போட்டு வைக்கவேண்டும். சென்ற அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து தொழில் செய்ய முன் வருபவர்களுக்கு கடன் வசதிசெய்து கொடுக்க முடியாததற்குக் காரணம் கார்ப்பொரேஷன் பண்டில் போதிய பணம் இல்லாததுதான். சர்க்கார் வைத்திருக்கிற இண்டஸ்டிரியல் கார்ப்பொரேஷனில் பணத்தைப்போட்டால் அதை தொழில் வளர்ச்சிக்கு கொடுக்கமுடியும். இல்லாவிட்டால் தனியாகவாவது தொழில் ஆரம்பிக்க முன்வரவேண்டும். ஒவ்வொரு பெரிய தொழிலுக்கும் என்னென்ன சாமான்கள் வெளியிலிருந்து வாங்கவேண்டியிருக்கும் என்று காட்ட அவைகளை எக்ஸிசிஷன் மாதிரி வைத்திருந்தால் அதைப் பார்த்து அந்த பொருட்களை செய்ய ஏதுவாக இருக்கும். இப்போது சென்னை பெரம்பூரில் உள்ள ரயில் பெட்டி தொழிற்சாலையில் தேவைப்பட்ட சாமான்களைக் காட்டக்கூடிய கண்காட்சிப் பெட்டி இருக்கிறது. அதை மதுரைக்கு

கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யலாம் என்றிருக்கிறேன். மற்ற தொழில்களுக்கும் காட்டச் செய்யலாம்.

சர்க்கரை ஆலைத்தொழிலை ஆரம்பிக்க பெரிய தொழிலதிபர்கள் தான் முன்வரவேண்டுமென்றில்லை. “கண்டாசாரி” போல் சிறிய ஆலைகள் ஆரம்பிக்கலாம். கோவையில் நானே ஒரு கருப்பு ஆலையை ஆரம்பித்துவைத்தேன். இங்குள்ள தொழிலதிபர்கள் கோவைக்குச் சென்று அதைப்பார்த்து அதே மாதிரி இங்கும் ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

மின்சாரத்தின் நிலை அவ்வளவு மோசமாக இல்லை. ஒருதடவை மட்டும் சிறிது சப்ளை குறைத்திருந்தோம், நெருக்கடியின் காரணமாக. மற்றபடி கரண்டி சப்ளையைக் “கட்” பண்ணுவது கிடையாது. இனியும் அதிகமான மின்சாரம் சப்ளை பண்ணத்தான் போகிறோம். இது குறையவேண்டும் என்றால், என்று நாட்டில் தொழில்வளம் குறையுமோ அன்றுதான் மின்சார சப்ளையும் குறையும், விவசாயம் செய்யும் காலத்தில் மட்டும் “சிசனல்” பவர் வசதி செய்துகொடுக்கலாமா என்று யோசனை செய்துவருகிறேன். இதை வருகிற தொழில் வளர்ச்சிக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் இதுபற்றி யோசிக்க ஆலோசனை. என்னுடைய இந்த கருத்தை தொழிலதிபர்களாகிய உங்கள் முன்விலையிலும் கூறுகிறேன். யோசனைசெய்து கருத்துக்களை அனுப்பலாம். அந்த விவசாயம் செய்யும் 7 மாதங்கள் மட்டும் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தினால் அதன் மூலம் சிறிது மின்சாரத்தை மிச்சப்படுத்தலாம். தொழிலதிபர்களிடம் ஒரு வேகம் ஏற்பட்டு எந்த தடை இருந்தாலும் அதை சமாளிக்க முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கை இருந்தால்தான் தொழில்வளம் முன்னேற முடியும்.

இங்கு என்ன மூலப்பொருள் கிடைக்க வில்லையோ அதற்கு மாற்றுப் பண்டம் கிடைக்குமா என்று பார்க்கவேண்டும். அதில் மக்களுக்கு ஓர் ஆர்வம் உண்டாகவேண்டும். அந்த ஆர்வம்மூலம் தொழில் ஆரம்பிக்க ஏற்படும் தடைகளை எடுத்தெறியும் திறமை வேண்டும் என்று கூறி எல்லாருக்கும் தன் தன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்.

PRESS COMMENTS

BEHIND THE NEWS.

NEW LIFE FOR RAMNAD.

THE Collector of Ramanathapuram has suggested to businessmen that they start industries in the district to improve the economic conditions of the people. The district is notoriously barren, and agriculture is at a discount, though the Vaigai Dam has been useful to some extent in the eastern part. It is industry alone that could improve matters, but it has not been attracted to the district for obvious reasons. If the area is to be industrialised, much prejudice would have to be overcome.

Yet, there are enormous potentialities in the region. Explorations are taking place for coal, and some initial hopes have been created. Oil too may be found if certain indications are to be believed. Thus, Ramanathapuram has in itself to become a leading centre of industry. But this is mainly for the future.

In the comparatively near future the implementation of the much promised Sethusamudram project would inspire economic activity in the district. The development of Tuticorin Port in the neighbouring District of Tirunelveli should also have its effects. Moreover, there has been a persistent demand for new railway links, especially broadgauge ones, and if there should be granted the interior of the district would be opened up with all the vast economic consequences that flow from this. Kanyakumari the other neighbouring district, is in equally bad shape.

The State Industries Department is reported to have prepared a list of about 200 industries that could be profitably set up in the district. Government help may be expected to come forth. Small industries utilising the few, but distinctive, natural resources of the region are likely to make headway. A seminar and an exhibition are to be held to make businessmen believe in the potentialities of this much-neglected district.

[Indian Express—18-5-'63.]

INDUSTRIES FOR RAMNAD.

SCOPE FOR GOOD ENTREPRENEURS RESOURCES TO BE MOBILISED

EFFORTS are now being made by the District Collector of Ramnad to invigorate the tempo of industrialisation in Ramnad district, an area which is relatively backward to any other in the State both industrially and in respect of agriculture.

It is ironical that many successful entrepreneurs who hail from this district have been concentrating on other areas for the location of their industries, neglecting their own native place. The result is that while the West Ramnad area has managed to reap the benefits of industrial development through the services of some enterprising entrepreneurs, the East Ramnad area still suffers from underdevelopment and on the whole the entire district remains backward when compared to others. The location of the heavy boiler plant in the neighbouring Tiruchirappalli district has now made the shrewd industrialists realise the advantages of starting ancillary industries on a small scale in the Ramnad area. The official efforts in the direction of bringing together the venture some entrepreneurs, it is understood have also borne fruit and a bright future for Ramnad district could, therefore, be safely predicted.

ECONOMIC BACKWARDNESS

In the absence of authentic information about the availability of valuable raw materials, the East Ramnad area is still not considered favourably by anyone for the location of industries. The people who live in these areas are also backward economically and this economic backwardness stands in their way of themselves organising any industry here.

The industries Development Seminar, proposed to be held at Karaikudi on July 15. Mr. J. A. Ambasankar, District Collector, Ramnad, hopes, will help mobilisation of entrepreneurial effort for giving a fillip to industrial development in Ramnad district. The conference which will be held under the presidentship of Mr. R. Venkataraman, Minister for Industries will be inaugurated by Mr. K. Kamaraj, Chief Minister of Madras. All leading industrialists have been invited to participate in the seminar.

[Hindu—4-7-'63.]

INDUSTRIAL PACE

Few would disagree with Minister R. Venkataraman that the industrial growth of Madras State compared with the rest of the country has been appreciable. Statistics quoted by him at the Karaikudi seminar should convince those who raise the cry in and out of season that the State has been neglected. Apart from the fact that the State has a larger share of industries than its population and area warrant, a noteworthy feature is that with a lower input of capital it has been able to provide more employment and larger number of factories. This is an achievement on which the Ministry could pride itself. But an equally vital factor is the even dispersal of these industries within the limits imposed by economic and technical considerations,

to avoid lopsided development. Districts like Coimbatore, Salem, Madurai, not to mention Madras, have had an industrial base for a long time and lend themselves easily to the location of more projects. A backward area like Ramanathapuram, and to some extent Tiruchi, might nurse a grouse that they have been left out in industrial progress. The location of the heavy electrical plant in Tiruchi and the prospect of starting an ordinance factory and an alcohol plant there should satisfy the district.

But Ramanathapuram is fortunate neither in industries nor in natural wealth. According to the plans disclosed by the Industries Minister, this area will be on a par with the more advanced districts of the state. If the test drilling operations for lignite-coal deposits now undertaken yield satisfactory results there will be ample scope for the development of a big industrial complex in Ramanathapuram. The

HOPE FOR RAMNAD

THE special needs of Ramanathapuram District, perhaps the most barren and unregarding part of Madras State, justify the special attempts that are, if the seminar that was held on Monday is properly followed up, to be made to bring industry to it. The problems are easily stated; it is a region with scanty rainfall and little natural resources, but with able and resourceful people like the Nattukottai Chettiers who until recently found a vent for their energies abroad.

Little normally could be done with such a poorly endowed region. Fortunately, however, it appears that, in fact, the district may turn out to be richly endowed in

Government is also exploring the possibility of establishing a soda ash plant for the exploitation of the lime-stone deposits. The district is not lacking in entrepreneurial finance. In the past, people from the district invested their money on more profitable ventures in Malaya, Burma and Ceylon. The changed conditions in these countries have made them divert their attention to their home district. Signs are that in the next few months there will be six more textile mills in the district as also cement and chemical factories. The industrial prosperity of Ramanathapuram is therefore assured, but the words of Mr. Kamaraj should be heeded. The stress should be on ancillaries to feed the major industries in the State. The establishment of an industrial estate in Virudhunagar, with two more to come up in Sattur and Sivaganga, shows that this salient aspect is not neglected.

[Editorial, *The Mail*—17-7'63.]

those modern sources of wealth, deposits of coal, lignite. The State Industries Minister has given rise to large hopes, pointing out that if large quantities of lignite, for which test drilling is now going on, could be found a great transformation would take place, comparable to that at Neiveli. In fact, the future of the region is bound up with discoveries of mineral deposits, of which tantalising reports are current.

Meanwhile, pending the realisation or failure of such large hopes, some efforts are being made to industrialise the district. A soda ash plant may be set up, and six textile mills also, to be added to the twelve that already exist. When the factories already

in production are taken into account, a beginning at least may be said to have been made. The scope for industries not too directly based on the hoped for discoveries is far from scanty. Light engineering, automobile ancillary units and manufacture of salt appear to have a good future.

There are other general requisites before industry may be adequately brought to the district, communications are of the scantiest, and there is much force in the suggestion for a broadgauge railway line. Water for irrigation, drinking and for the industries that may be expected to develop is not to be easily obtained, and it has been proposed that Cauveri water should be brought to the district. These suggestions show that the reclamation of the area is bound to be expensive and arduous.

INDUSTRIAL POTENTIAL OF RAMNAD DISTRICT

THE one-day industrial Seminar at Karaikudi in the middle of this month mirrored the aspirations of the people of Ramanathapuram as also the potentialities of the district for industrial development. Though the district cannot hope to compete with the more advanced counter-parts like Salem, Coimbatore and Madras in promoting heavy industries, there was confidence that the region could become a moderately developed area if the entrepreneurs were enthusiastic and the available resources were judiciously utilised.

Ramanathapuram has been acknowledged to be the most backward district in the State both in respect of agriculture and industry. The development of the area had been retarded by poor soil, precarious rainfall, lack of perennial sources of irrigation, absence of industrial raw materials and

It is, however, satisfactory that a preliminary attempt at solving the problem, and it is undoubted that the problem should be solved (for, in addition to the necessity to develop all parts of the country, fruitful sources of employment in the district have ceased with the rise of nationalism in Ceylon, Malaya and Burma) has been made with the seminar at Karaikudi. It is now at least clear what has to be done. The minister said that such discussions are to be held in respect of every district. The need cannot be uniformly urgent, but the principle is good.

[Editorial,

The Indian Express—17-7'63.]

mineral resources of importance. Particularly, East Ramanathapuram is chronically drought-affected and mass exodus of people to the neighbouring districts had, till recently, been the familiar scene in this region. Paucity of water made the scope for industries utilising large quantities of water very limited. But the greatest asset of the district is its hardy population.

NATURAL HANDICAPS

Despite the many natural handicaps, the district has in the last few years, witnessed some industrial activity. Even though no heavy industry worth mentioning exists in the district, there are at present 12 textile mills, and six more are expected to come up shortly at Aruppukottai, Srivilliputhur, Mudukulathur, Paramakudi, Tiruvadanai and Ramanathapuram.

ram. The Government have permitted one of the existing textile mills in Coimbatore to shift a part of its equipment to Ramanathapuram District. A steel rolling mill has been started in Virudhunagar. A cement factory went into production at Tulukkapatti in 1962 and is expected to reach its licensed capacity of 600 tons a day shortly. A cluster of match and fireworks factories have come up around Sivakasi and Sattur, and the district has a few light engineering units also. With a view to helping development of small industries an industrial estate has been established in Virudhunagar and two more are expected shortly at Karaikudi and Sivaganga. A fourth industrial estate is to be set up at Sivakasi in the Co-operative sector.

Though poor in agricultural and mineral wealth the district has not been wanting in man-power resources as stated earlier. The task of training the people as skilled workers has received attention as part of the State-wide programme of training technical personnel, Ramanathapuram district has two industrial training institutes located at Virudhunagar and Paramakudi, an engineering college at Karaikudi and three poly-technics. A fourth poly-technic is fast coming up at Rajapalayam. The Central Electro-Chemical Research Institute, one of the national laboratories set up by the Government of India, is located at Karaikudi and is bound to help industrial development of the district in a very large measure.

SCOPE FOR SODA ASH PLANT

The Seminar took note of these recent development and examined in detail measures to help this backward area to march further towards industrialisation. Discussions at group meetings focussed attention on potentialities yet to be tapped and indicated the lines of development that can

profitably be taken up for the good of the State in general and the district in particular. The participating delegates envisaged the possibility of establishing a large-sized soda ash plant to utilise the large quantities of lime-stone deposits occurring in some pockets of the district and brine. There was an implied plea that this plant must be a Government-owned one. It was mentioned there was scope for expanding further the existing cement factory at Tulukkapatti and for opening an additional unit. A sugar factory can be started in the district by earmarking five to ten thousand acres of land in Manamadurai area for sugar-cane cultivation. When once a sugar factory was put up, it was suggested, the area under cane would automatically grow and there would be no dearth of cane supplies at any time. There is also scope for five or more spinning mills as the district is predominantly a cotton-growing area. Establishment of a calendering plant and a bleaching factory was expected to be profitable as at present all the textiles produced in the district are sent all the way to Calcutta and other places for processing. Possibility was also envisaged for salt-based industries and development of fisheries. It was suggested that a plant with a capacity of one ton per day for the manufacture of pyrotechnic aluminium powder could be set up in the district, as the chemical formed an essential ingredient in the manufacture of fireworks. Other lines of development mentioned included manufacture of textile mill parts, automobile spare parts, stoneware pipes, colour paints, firebricks and also sea-based industries like manufacture of boats and fishing nets, and fish canning.

SEARCH FOR LIGNITE AND OIL

The hopes of the people of Ramanathapuram have been stirred by the test-drilling operations for lignite now going on

near Karaikudi and by the search for oil in the Cauvery basin. It is hoped that the oil bearing region would extend to parts of Ramanathapuram district. Should the tests produce satisfactory results, the district is bound to have a big industrial complex. The development of Tuticorin port as a major harbour is also likely to accelerate the economic development of the area. As the utilisation of new resources, after they have been proved, can be achieved only over a long period. The Seminar has rightly laid stress on the immediate possibility of starting ancillary industries and urged that manufacture of ancillaries for the heavy boiler plant at Tiruchi and the H. A. L. at Bangalore should be reserved for Ramanathapuram district. A plea was also made for the location in the district of some ancillary industries pertaining to Defence production.

The problems faced by the existing large and medium-scale industries in the district were also spotlighted during the discussions at the Seminar. The three main large and medium industries now existing in the district were textiles, cement and the steel rolling mill, and the difficulties encountered by them mainly relate to availability of spare parts, transport and power. The steel rolling mill has not been able to work its full complement for want of adequate supply of steel billets. Regarding transport, the Seminar drew pointed attention to the need for conversion of the metre gauge railway line between Tiruchi and Tuticorin into broad gauge to avoid delays in transportation and to facilitate rapid industrial growth. It was pointed out that a solution to the problem of power lay in installing hydel power generating stations

in the district with the diversion of river waters from Kerala and by allowing private generating stations. About finance, the discussions revealed that the richer sections of the people of the district were now interested in industrial ventures and that paucity of capital would not by itself be an impediment for the industrial development of this region.

NEW LINE OF THINKING

Observers acclaimed the Seminar as an exceedingly fruitful one and were of the view it had set in motion measures for new industries to come up. It is significant that about 200 delegates keenly interested in industrial enterprises attended the Seminar which brought together across the table entrepreneurs, economists and administrators alike. Follow-up committees have been constituted at the district and divisional levels to take steps to implement the recommendations of the Seminar. As the State industries Minister, who presided, pointed out, this was probably the first occasion in the district when in a congregation of the nature, resolutions were passed or recommendations made after making a detailed examination of the resources available. In the context of the Karaikudi Seminar, the proposal to hold similar seminars in other districts has raised hopes that these would highlight the needs of backward pockets wherever they might be and help a balanced development of the region. There is also a feeling that it is worthwhile to extend the duration of such seminars so that more time can be allotted or group meetings and discussions.

[The Hindu—22 - 7 '63]

WILL LIGNITE,

OIL INFUSE GREATER HOPE?

THE disclosure by Mr. R. Venkataraman, the Madras Minister for Industries and Power, at the Industrial Seminar held at Karaikudi in Ramanathapuram District last week that efforts are being made to locate lignite deposits in the district has raised hopes that the Madras State may be able to overcome its deficiencies in regard to coal and water power resources and develop into an even more important industrialised area. What lignite can achieve is now being clearly demonstrated by the developments in the Neyveli area where even under difficult conditions, lignite or brown coal is being mined and thermal power is being generated using this mineral as fuel. From 1965, chemical fertilisers, briquettes and various by-products will begin to be available. Extensive drilling operations are being carried out in Ramanathapuram District which is the most backward area in the State and the quality of lignite drilled so far has been found satisfactory. In fact, it is claimed that it is even superior to Neyveli lignite and, if sufficient reserves are available, there will not be any serious problem of mining because there would be no water below the lignite seam. For quite sometime, the authorities at Neyveli had to contend with the problem of keeping down the pressure of under-water aquifers and there were doubting Thomases who were sceptical of lignite being mined successfully in the Neyveli area. As thermal power, fertilisers and various by-products from briquettes can result in the industrialisation of a large area, the availability of lignite in another part of the State in fairly large quantities would be helpful to generate more thermal power besides enabling the establishment of fertiliser units or such other industries as could be based on lignite as fuel or raw-material. Pending the com-

pletion of the drilling operations and a reliable estimate of available reserves, it would be incorrect to draw up plans for industrialisation of this area. But the positive manner in which Mr. R. Venkataraman made the disclosure has given rise to the expectation that lignite in sizable quantities would be located in the Karaikudi-Devakottai area and Ramanathapuram Dt. can expect to develop in a better manner on account of this discovery.

This "backward region can hope to benefit from the efforts made to locate also oil reserves. Already, some exploration parties of the oil and Natural Gas Commission are working in this area. There is a feeling that the oil belt may extend from pattukottai in Thanjavur District to Tiruvandanai in Ramanathapuram District. It is premature to say that oil reserves in commercial quantities would become available in the Cauvery Basin. But the Russian geologists who have been very successful in the Ankleshwar and Cambay region seem to be optimistic about a similar success in their exploration for oil in the south. It is needless to say that the discovery of lignite and oil in exploitable quantities can make all the difference to the economy of the districts concerned not to speak of the State as a whole.

Utilizing known resources :

It is, however, pointed out that even if oil and lignite were found, it may take a number of years to make the necessary arrangements for their exploitation. In the meantime, it was therefore agreed at the Seminar, which was sponsored by the State Government and attended to by a large number of industrialists belonging to the District, that immediate steps should

be taken to utilise known resources and ancillary light engineering industries which would feed the Central projects at Tiruchirappalli and Bangalore, should be promoted. Besides the large deposits of high-grade limestone could be used for manufacturing cement and soda ash. There is already a cement unit (the first stage of expansion for installing a Kiln having a capacity of 350 tons daily has just been completed taking the total to the licensed capacity in existence) while there are plans for promoting another unit based on limestone deposits in the coastal area in the same district. The State Government has also suggested that a large-sized unit for manufacturing soda ash can be located while there are proposals for establishing a number of spinning units to supply the yarn required by handloom weavers in the

area. A steel rolling mill is in operation in Virudhunagar while there are numerous spinning units at Rajapalayam and elsewhere. The Chief Minister who hails from this district, is naturally anxious that — arrangements should also be made to provide irrigation facilities for the parched area with the help of Kerala. The course of development in the next few years is sure to be watched with keen interest.

But what is noteworthy is the alertness of the State's Industries Minister to achieve balanced industrial development in all the districts and put to maximum use available resources. It is intended that similar seminars should be held in every district and Madurai will be next venue.

[*Eastern Economist*—26-7 '63]

A GOOD EXAMPLE

A SEMINAR held recently in Karaikudi in Madras State to discuss the problems of industrial development of Ramanathapuram District has an interest beyond the confines of Madras. This district is considered to be one of the most backward in the State, and it was good that attention was focussed on the prospects of developing the area in a forum attended by nearly 200 delegates consisting of entrepreneurs as well as administrators and economists. It has been increasingly realised that the talk of the industrially advanced and backward States cannot be stretched beyond a certain point, since no State can be deemed to be completely advanced nor completely backward. Even in the so-called relatively advanced States, there are many underdeveloped and backward areas. If we take for instance, Maharashtra, which is claimed to be an industrially advanced state, one finds that outside the Bombay-Poona belt, there are many regions like the Kon-

kan which are very backward and thus present a depressing picture. Again, in Gujarat, which is also associated in the popular mind with a highly industrialised economy because of its past, there has been a perceptible imbalance in development as between different areas, and until very recently, barring Ahmedabad district, the other parts of the State cannot be deemed to be very advanced industrially.

So far as Madras State is concerned, there have been, in fact, two view points, one claiming that the State is hopelessly backward while the other maintains that it has in fact achieved a near miracle in the matter of industrialisation. Neither of these statements is wholly accurate. From a purely statistical point of view, one can see that while the population of Madras in relation to the whole country is 7.7 per cent, the State has 12.5 per cent of the total number of factories in the country.

But it cannot be claimed that all the areas in the State have developed uniformly. Compared to Madras City the Salem-Neyveli complex and the Tiruchirappalli-Coimbatore area, Ramanathapuram District provides a typical example of backwardness as seen from its poor soil, lack of perennial sources of irrigation and the absence of industrial raw-materials and mineral resources of any importance. In spite of these handicaps, some progress in industrial activity has been witnessed in recent times with the starting of some textile mills and a cement factory.

The prospects for development of the region, however seem to be bright, if, as the Madras Industries Minister envisaged, the present test drilling operations for lignite coal deposits in the area yield good results. Again, if the search for oil in the Cauvery basin extends to parts of the district, it would only improve the prospects still further. In the meantime, the Government is exploring

the possibilities of establishing a Soda-ash plant by utilising the sea water and the extensive lime-stone deposits occurring all along the coast. Apart from the suggestion for the installation of a sugar factory and exploring the possibilities of salt-based industries and development of fisheries, proposals have also been mooted for the manufacture of ancillaries for the heavy boiler plant at Tiruchirappalli and the Hindustan Aircraft factory at Bangalore. All in all, there is reason to believe that the Karai-kudi Seminar has been a commendable effort. It shows how even the backward areas should be able to make up lost ground if only the local entrepreneurial talent is tapped properly and the Government provides at the same time badly needed incentive and encouragement. Any progress made in the development of the area will naturally be watched with interest.

[The Economic Times, Bombay—26-7-'63]

மற்றுமொரு நெய்வேலி

காரைக்குடி பகுதியில் நெய்வேலியைப் போலவே பூமிக்கடியில் பழுப்பு நிலக்கரி கிடைக்குமா என்பதுபற்றி தீவிர ஆராய்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது. அது வெற்றி பெற்று விட்டால், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் தலை விதியே மாறிவிடும். தற்போது வரண்ட பொட்டல் காடு என்றும், விளையாத பூமி என்றும் ராமநாதபுரம் பெயரெடுத்திருக்கிறது. ஆனால் காரைக்குடி சோதனைகள் வெற்றி பெற்றுவிட்டால், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பெரும் தொழிற்சாலைகள் அமைந்து அது சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கும் என்கிறார் தொழில் மந்திரி வெங்கட்ராமன் அவர்கள்.

காரைக்குடியில் நடைபெற்ற தொழில் முன்னேற்ற மாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கிய

போது அவர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார். “இதுவரை தோண்டி எடுக்கப்பட்டுள்ள பழுப்பு நிலக்கரிபற்றிய தகவல்கள் மகிழ்ச்சி தருகின்றன. காரைக்குடியில் கிடைக்கும் விக்ளைட், நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியைவிடத் தரத்தில் உயந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த நிலக்கரி எவ்வளவு தூரம் பரவியிருக்கிறது, எவ்வளவு கிடைக்கும் என்பது தான் தெரியவில்லை. கடவுள் கிருபையால் இங்கு ஏராளமான பழுப்பு நிலக்கரி கிடைக்குமென்றால், தொழில் வளத்தில் ராமநாதபுரம் முன்னணியில் நிற்கும் மாவட்டமாகவே மாறிவிடும்” என்றார் அவர்.

அந்தப் பகுதிகளில் கடல் நீரையும் சலவைக் கலையும் பயன்படுத்தி சோடா நீர்

உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை நிறுவவதைப் பற்றி, தமிழகத்து அரசாங்கம் ஆராய்ந்து வருவதாகவும், ஜப்பானிய நிபுணர் குழு ஒன்று இதுபற்றிப் பரிசீலித்து விரைவில் அறிக்கை மர்ப்பிக்குமென்றும் தெரிகிறது. இந்த மகாநாட்டைத் துவக்கிவைத்த முதன் மந்திரி திரு.

காமராஜ், மற்ற பெரும் தொழில்களுக்குத் தேவையான சில்லரை சாதனைகளை உற்பத்தி செய்யும் பல நடுத்தரத் தொழில்களை அமைக்க அங்கு வாய்ப்பு இப்பதையும் சுட்டிக் காட்டினார்.

வருவாய் உயர வேண்டும்

சில வடஇந்திய மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் தமிழகத்தின் பொருளாதார-தொழில் வளர்ச்சி மிகக்குறைவாக இருக்கிறது என்பதை இங்கு ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். தமிழகத்தில் சராசரி தனியாள வருமானம் ரூ. 263-க்கு மேலில்லை என்ற செய்தி கவனத்திற்குரியதாகும்.

தனிப்பட்டவர்களின் வருமானம் உயர வேண்டுமெனில் தொழில்துறை வளர்ச்சி இன்றியமையாதது. ஆனால் தமிழகத்தில் தொழில் முன்னேற்றம் சீராக அமையவில்லை. குறிப்பாக, இராமநாதபுரம், வடஆற்காடு, தென்ஆற்காடு, கன்னியாகுமரி போன்ற மாவட்டங்கள் மிகவும் பின்தங்கியுள்ளன. ஆதலின் இத்தகைய மாவட்டங்களில் புதிய தொழில்களைத் தொடங்கிப் பொருளாதார மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

புதிய தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு முன்பாக குறிப்பிட்ட பகுதியில் எத்தகைய வாய்ப்புக்கள் உள்ளன என்பதை ஆராய்தல் நலம் பயப்பதாகும். இந்த அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து காரைக்குடியில் நடைபெற்ற இராமநாதபுரம் மாவட்டத் தொழில் கருத் தரங்கு நம்பிக்கை தருவதாக அமைந்துள்ளது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தண்ணீர்ப் பற்றுக்குறை நீண்டகாலமாக இருந்துவருகிறது. இயற்கை வளமோ, மூலப்பொருள்களோ இல்லாததனால் இப்பகுதி பின்தங்கி விட்டதென்பதை மறுக்க இயலாது. ஆனால் இப்பகுதியில் நிலத்திற்கு அடியில் தாதுப் பொருள்கள் இருப்பதாக வல்லுநர்கள் கருதுகின்றனர். தரமான நிலக்கரி கிடைக்கும்

வாய்ப்பு இருக்கிறதென்று அமைச்சர் வெங்கட்ராமனே குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், கருத் தரங்கில் கூறப்பட்டிருப்பதுபோன்று இம்மாவட்டத்தில் முந்திரி எண்ணெய், பஞ்சாலை இயந்திர உறுப்புக்கள் செய்யும் தொழில்கள் ஆகியவற்றையும் தொடங்கலாம்.

தண்ணீர்ப் பற்றுக்குறையைத் தவிர்க்கும் வகையில், இராசபாளையம் அருகேயுள்ள மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரலாம்.

இனி, திருச்சியிலிருந்து மாணாதுரை வழியாகத் தூத்துக்குடிக்கு அகல இருப்புப் பாதையை அமைப்பதன் மூலமாகவும், காரைக்குடியிலிருந்து மேலூர் வழியாக மதுரைக்குத் தொடர்வண்டிப் பாதையை ஏற்படுத்துவதன் வாயிலாகவும், இம்மாவட்டத்திலுள்ள போக்கு வரத்து நெருக்கடியை ஓரளவு தவிர்க்க இயலும்.

தமிழ் நாட்டைத் தொழில் மயமாக்கும் முயற்சியில் உதவி செய்வதற்காகப் பொறியியல் இயந்திரத் துறையில் திறமை மிக்க வல்லுநர் ஒருவரைப் பேரரசு அனுப்பிவைப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். தொழில் வாய்ப்புக்களைத் தொடக்கத்தில் கண்டறிந்த பிறகு தான், திட்டமிட்டுச் செயலாற்ற முடியும்.

எனவே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கைப் பாராட்டுவதுடன் மற்ற பின்தங்கிய மாவட்டங்களிலும் இத்தகைய பயன்மிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறோம்.

[தமிழ்நாடு, 18-7-63.]

—*— Xe p21196, N63 N63

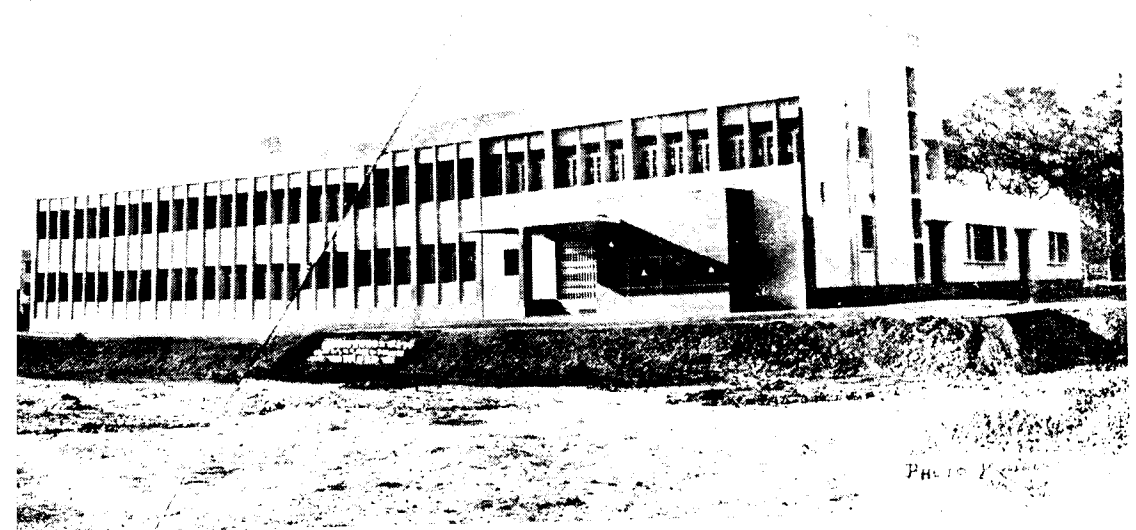

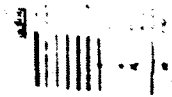
Photo Y. K. S. S.

Ramanathapuram Collectorate Building

கிசாமநாதபுரம் மாவட்டத் தொழில் கருத்தாங்கு

தஞ்சாவூர்
தஞ்சைப்பள்ளி

மதுரை

கி
ந
ல்

கி
ந
ல்